

Pigna-Calcagnini-Ariosto 1553

Carminum lib. quatuor, ad Alphonsum Ferrariae Principem.
His adiunximus Caelii Calcagnini Carm. lib. III.
Ludouici Areosti Carm. lib. II, Venetiis:
ex officina Erasmiana Vincentii Valgrisii, 1553.

G.B. Pigna:

Book 1

Book 2

Book 3

Book 4

Satires

Celio Calcagnini

[Book 1](#)

- 171 [AD HER. II. FERR. DUCEM III.](#)
- 171 [AD IULIANUM NASELLUM.](#)
- 172 [PRAESTIGIATORIS EPIT.](#)
- 172 [AD MARONEM.](#)
- 173 [DE ANNULO EXPOLIENDO.](#)
- 174 [LUCRETIAE BORGIAE DUCIS EXPECTATIO.](#)
- 175 [HOROLOGII AENIGMA.](#)
- 176 [CANTELMAE EPIT.](#)
- 177 [IN DIRAS PONT. MAX.](#)
- 177 [LUDOVICI CAELII RODIGINI EPIT.](#)
- 177 [AD LILIUM GREG. GYRALDUM.](#)
- 178 [AD IULIANUM NASELLUM.](#)
- 178 [AD AUGUSTINUM MUSTUM.](#)
- 178 [DE HYMNIS RHOSI POETAE.](#)
- 179 [BONA FORTUNAE PRECARIA ESSE.](#)
- 179 [DE ANTEROTA.](#)
- 179 [DE SECURITATE URBIS FERRARIAE.](#)
- 180 [PERTURBATIO TEMPORUM GENIALIUM.](#)
- 181 [DE PISTOPHILO.](#)
- 181 [ARCHIMEDIS EPIT.](#)
- 182 [AP HER DUCEM.](#)
- 182 [IN ARROGANTIAM HIPPOCLIDIS.](#)
- 182 [ANYSII CARMEN.](#)
- 183 [IN LINUM.](#)
- 183 [HOROLOGIUM FULMINITUM.](#)

- 183 [PULLICIS NUNCUPATIO.](#)
 184 [AD LILIUM GREG. GYRALDUM.](#)
 185 [AD DANIELEM FINUM.](#)
 186 [AD NOCTEM.](#)
 187 [AD HERCULEM STROZZAM.](#)
 187 [PROTEUS ABDUCENTE HELENAM PARIDE.](#)
 188 [DE CALENDIS APRILIBUS.](#)
 189 [AD LILIUM.](#)
 189 [AD BENEDICTUM LAMPRIDIUM.](#)
 190 [AD LEONEM X.](#)
 191 [DESCRIPTIO CUNNI.](#)
 191 [DESCRIPTIO CULI.](#)
 191 [PRIAPI FORTITUDO.](#)
 192 [IN INPUDICUM.](#)
 192 [DE LUSU PUELLARUM.](#)

Book 2

- 193 AD HERC. II. FERR. DUCEM III.
 193 AD EUNDEM.
 194 AD EUNDEM.
 194 BIBO P. PRODUCTA IN BACCHANALIS.
 194 DE OBITU IULII II. PONT. MAX.
 195 PHILOSOPHUS IN MAGISTRATU.
 195 INSIGNIA HIPPI. CARD. FERR.
 195 EIUSDEM TUMULUS.
 196 AD HADRIANUM VI. PONT. MAX.
 196 CARMINA NON ESSE OBTEGENDA.
 196 POETAE QUARTANA LABORANTI.
 197 AD HIERONYMUM ALEANDRUM.
 197 LESBIAE AMOR.
 197 DE STATUA FABRICII.
 197 ENCOMIUM CULICIS.
 198 PHASIANI CONQUESTIO.
 198 DE HERCULE DUCE.
 198 IN STATUAM DISCOLBOLI.
 199 DE LAIDE ANU.
 199 [PERDIX MUNUS IACOBELLI SERAPHINI .](#)
 199 [APES IN PHARETRA CUPIDINIS.](#)
 200 DE IISDEM.
 200 [IN DETRACTOREM.](#)
 220 [DE RONNO EPIGRAMMATIS.](#)
 201 AD ANTONIUM CONSTABILEM.

201 AD HER. DUCEM.
201 NAEVUS IN PECTORE AMICAE.
202 DE OBITU EURYNOMEAE EX GRAECO.
202 DE HARMONICA DORICA.
202 DE INSULA PRINCIPIS.
203 DE MARCUM ANTONIUM ANTIMACHUM.
203 ECHO.
203 IN TITI STROZZAE OBITO.
204 QUOMODO QUIS SE AD MORTEM INSTRUAT.
204 BACCHUS EX IGNE RAPTUS.
204 AD HER. DUCEM.
205 AD IO. BAPTISTAM GYRALDUM.
205 RAPHAELIS URBINATIS INDUSTRIA.
205 LUDOVICI AREOSTI EPIT.
205 AD LILIUM GREG. GYR.
206 AMOR VICTO HERCULAE CONQUEIESCENS.
206 AD SERAPHINUM IACOBELLUM.
206 DE CALAMO EX GRAECO.
207 DE VIOLANTHIDE.
207 CONIURATI IN ALEX VI. PONT. MAX.
207 NATURAE ACCUSATIO.
207 DE PUERO AHENEO.
207 AD PHLEGIAM.
208 DE NIOBE.
208 CUBITI NILI.
208 CASUS ICARI.
208 AD NEMESIN.
208 ICONICA HER. D. IMAGO.
208 NERONIS IMPIETAS IN AGRIPPINAM MATREM.
209 IOANNIS MANARDI EPIT.
209 AD HER. DUCEM.
209 AD NEMESIN.
209 DE IUGI AMORE PHILLIDIS, ET DAPHNIDIS.
210 DE LAPIDE SIPYLEIO.
210 IN SENEM FERULA UTENTEM.
210 CAECUS, ET CLAUDUS IUNCTI.
210 AMOR IN FONTE.
210 ITEM. "Qui puerum statuit..."
201 BUCULA MYRONES.
211. ITEM. "Ventre boves pariunt..."
211. ITEM. "En vitulus frustra..."
211. ITEM. "Vacca Myronis agros..."

211. ITEM. "Quod non sit..."
211. ITEM. "Mugio sed quod..."
211. ITEM. "Quod fieri arte..."
211. ITEM. "Si me quaerentem..."
211. ITEM. "Ecce homiNes perdit..."
212. ITEM. "Stulte quid exuggis..."
212 EQUUS LYSIPPI AENEUS.
212 AMOR LOQUITUR.
212 IMAGO ALCIBIADIS IN AURO.
212 CALAMUS ADSCRIBENDUM CONCINNATUS.
212 DE FILIIS HERC. DUCIS.
212 AD IMAGINEM HERC. DUCIS.
213 AD EANDEM.
213 CALENDIS IAN. NIVOSIS.
213 ECHO.
213 DE RUSTICIS TRITURANTIBUS.
213 AD HELIODORAM.
214 VICTORIAE ALAE DECUSSAE FULMINE.
214 ITEM. "amisit volucres praepes..."
214 GLYCERES PULCHRITUDO.
214 QUANTA VIS IN ANT. LEVA.
215 AD HER. DUCEM.
215 NIOBE.
215 ITEM.
215 IN CENOTAPHIUM ASTYDAMANTIS.
215 DE AQUILA UXORE LOXANI.
216 ITEM.
216 [AD LEONEM X PONT. MAX.](#)
216 AD CAMILLUM CAPILUPUM.
217 HOROLOGIUM FULMINITUM.
217 IN ORGANUM MUSICUM EX ALABASTRO.
218 AD GRALLATOREM.
218 ALPHENO FOENERATORI.
218 DE BARBABI NOMINE.
218 DE RHODIGIO.
218 VINUM EX SNAGUINE GIGANTUM.
219 DE ROMA, ET BONONIA.
219 LUD. PANN. REGIS EPIT.
219 ALIUD.
219 IULII STATUA IN TORMENTUM CONFLATA.
219 DE VENETIIS.
220 DE ANTONIO CONSTABILI.

- 220 EPIT. DELPHINI GALLIAE REGIS FILII.
221 [DE PRIAPO.](#)
221 [PRIAPI ADMONITO IN HORTO BEMBI.](#)
221 [IDEM RUSTICO.](#)
222 [DE HYELLA.](#)
222 [IN OLLUM.](#)
222 [IN NAEVOLUM.](#)

Book 3

- 223 [AD HER. II. DUCEM IIII.](#)
224 [DONA PRECATIO IRENEAE FERENTI UTERUM.](#)
224 [AD VENEREM E MARI EMERGENTEM.](#)
225 [ROMA DIREPTA.](#)
226 [FICUUM MUNUS.](#)
227 [QUOD SIT AMICAE MANCIPATUS.](#)
229 [CANTUS IN BACCHI NATALI.](#)
230 [LUDUS NYMPHARUM NIVIS TEMPORE.](#)
233 [MASINISSA SOPHONISBAE.](#)
237 [PENELOPES NOX PRIMA.](#)
241 [PENELOPES NOX SECUNDA.](#)
245 [DE MORIBUS SCYTHARUM AD DANIELEM FINUM.](#)
252 [ROCCAHAE CANIS ENCOMIUM.](#)
259 [DE IOVIANO PONTANO.](#)
259 [IN PARTU IRENEAE DUCIS.](#)
260 [RISUS ENCOMION.](#)
261 [ECHO MONOSYLLABA.](#)
262 [AD IANUM.](#)
263 [DE AUSPICATO FULMINE.](#)
263 [NOVEM FRATRUM TUMULUS.](#)
264 [AD LEONEM X PONT. MAX.](#)
266 [IMAGO D. HIERONYMI IN NUCIS CORTICE EXPRESSA.](#)

Ludovico Ariosto

Book 1

Book 2

{Pigna 1}

IO. BAPTISTAE PIGNAE
CARMINUM
LIB. QUATUOR,

AD ALPHONSUM FERRARIAE PRINCIPEM.

His adiunximus

CAELII CALCAGNINI CARM. LIB. III.

LUDOVICI AREOSTI CARM. LIB. II.

CUM PRIVILEGIO.

VENETIIS,

EX OFFICINA ERASMIANA,
VINCENTII VALGRISII.

M.D.LIII.

{Pigna 2}

IO. BAPTISTAE PIGNAE LIB. IIII.

CAELII CALCAGNINI LIB. III.

LUDOVICI AREOSTI CARM. LIB. II.

{Pigna 3}

ALPHONSO FERRARIAE PRINCIPI,

IO. BAPTISTA PIGNA. S. D.

MAGNA quidem fuit, Alphonse Prin. tua erga me benignitas, cum me superiori anno, qui luce clauditur hodierna, honorifice admodum in regalem aulam tuam inter tuos intimos familiares suscepisti; magna etiam, cum mihi proximis diebus literae tuae quanti me facias exposuerunt. Ego vero donec et apud Aloysium fratrem tuum, et in studiis explicationum quas publice habeo, tempus omne contero, a te remotus meam tibi operam aliquantulum licet, ut deberem tamen nequaquam praesto.

Quapropter non possum non satis excruciarī. iamque in ipso dolore succubuissem, nisi ex hoc literato ocio haec mihi data fuisset occasio, ut quae variis temporibus ad delectationem in laboriosis lucubrationibus inferendam lusi carmina, simul redigerem, eaque tibi dicata in lucem ederem. sic enim in tuae spem gratiae id a me susceptum munus aliqua ex parte mea sedare potest animi commotionem. Opportune vero (ut arbitror) hac provinciam

sum aggressus, tum quod mihi iuvenilem ob aetatem conueniat: tu quod tibi
graviore actio-

{Pigna 4}

-nes, in quibus illustrissime versaris, quandoque intermittenti aliquam possit
afferre iucunditatem. Accipe igitur Pignae tui carmina, unaque etiam
Calcagnini, et Areosti. Nam cum Ant. Musa Brasavolus socer, sui in
mansuetioribus litoris magistri poetice scripta; et parentis etiam sui poetice
scripta Virginius Areostus doctrinae et humanitatis vinculo mihi
coniunctissimus, arbitrio iudicioque meo commisissent, elegi ego quae mihi
magis approbarentur: adhibito etiam Galeacii Gonzagae consensu, viri
generis antiquitate, et ingenii acumine Varo comparandi. Illorumque versus
meis addidi, ut quae essent in ipsis tenebrae, ab his duobus urbis tuae
patriaeque meae luminibus excuterentur; ipsique fortasse interituri ex
istorum vita superstites sorent. Id etiam me movit ut viros hosce mihi
adiungerem, quod uti alter genitori, alter auo tuo, sic tibi ego pariter
addictus. nec minus ego Hippolyti II. Card. observantiss. quam ambo ipsi
Hippolyti primi. Nunc Alphonse Prin. haec leviora. mox poeticarum
quaestionum libros duodecim perleges, qui conficto a me verisimili tamen
argumento conscribuntur de his, quae ad Saluiati tui mensam sex viri
clarissimi longa disquisitione tractarunt. Vale.
viii. Id. Ianuar. M.D.LIII. Ferraria.

{Pigna 5}

IOAN. BAPTISTAE PIGNAE
CARMINUM LIBER PRIMUS,
AD ALPHONSUM FERRARIAE PRINCIPEM.

LUCE, qua natum genitore mundi

http://carmina-latina.com/cariboost_files/PIGNA_CA_TWD.pdf

http://carmina-latina.com/cariboost_files/PIGNA_SA_TWD.pdf

{Pigna 171}

CAELII CALCAGNINI
CARMINUM.
LIBER PRIMUS.

AD HERC. II. FERR. DUCEM IIII.

CONSUESTI dare magna, teque digna,
Atque isthaec bonitas, benignitasque
Te in coelum evehit aureis quadrigis,
Nos damus tibi forsan impudenter
Et parva, et tenui cliente digna:
At tu gloria seculi recentis
Princeps optime, gloriose princeps,
Haec parva accipias lubente vultu:
Et mentem hanc, animumque metiare,
Tuo in secula Numini dicatum.
Nam sic te facile probabis esse
Dando, et accipiendo liberalem.

AD IULIANUM NASELLUM.

ADDICTA est Bavioque, Moevioque
Merces putida, et expetita multis,
Per me iam digitos ad astra tollant.
In hoc emporio gravi, et pudendo,
Naselle optime nolo nundinari.

{Pigna 172}

PRAESTIGIATORIS EPIT.

QUIS lateat tumulo non ausim dicere, ne quid
Fortasse mentiar per imprudentiam.
Dunc certe tumulum vel adit, vel visus adire est
Praestigiator omnium vaferrimus.
Ille cui dederat cunctas Cyllenius artes,
Et versipelles, atque desultorias.
Qui nostris oculis adeo miracula finxit,
Ut se negarent cernere id quod cernerent.
Qui potis Arcesilae solus documenta probare,
Acerrimus magister ignorantiae.
Quare nunquid obit, nunquid simularit obire.
Non est adhuc cuiquam expeditum dicere.
Et licet ad manes etiam descenderit, ipsis
Ibit, redibit ut lubebit insciis.
Et quotiens Minos releget suffragia, versis
Mutabit atra in candida acetabulis.

AD MARONEM.

QUOD princeps adiens Iazygas, et Scythas
Quos unde gelidi Strymonis alluunt,
Non te inter comites adscierit viae,
Hoc te discruciat plus satis anxium,
Ne te ille in numerum forte redegerit,
Neu segnis videare: et quasi Sannio
Observare domi semianimem focum,
Demens qui superum munera non vides.
Nec sentis faveat quom tibi Nortia

{Pigna 173}

Quae nunc mille tibi incommoda subtrahat,
Quae te surripiat servitio gravi.
Invitumque licet te sibi mancipet.
Nunc liber potis es per nemus avium
Vel turdos laqueo, vel lepores cane
Sectari: et si hyemes detineant domi,
Iactis vulturiis fallere tempora,
Aut musis animum comere dulcibus
Has nubes igitur (si sapis) excute,
Quae recti atque boni lucem adimunt tibi,
Et grates adole Dis meritas bonis:
Subducunt tibi qui triste iugum Maro:
Nam quantum a domino quis procul abstinit:
Hoc duro premitur servitio minus.

DE ANNULO EXPOLIENDO.

TORNABIS annulum mihi
Et fabre, et apte, et commode.
Exporrigesque bracteas,
Quin cunciales aureas:
Et sole multo torridos
Folle excitabis fomites,
Omnemque circuli ambitum
Decircinabis provide.
Circumque nec dulce imprimes
Nomen Melissa: nec faces

Improvidi cupidinis,
Non Cypridis cestum appeto,
Non Martis arma, et Cassidem.

{Pigna 174}

Non Pallados scaevam aegida,
Nihil mihi cum amoribus,
Nil cum Cithera sit mihi,
Non bella sanguinem, et neces,
Non caetera id genus mihi.
At illud, illud appeto
Haec summa votorum est mihi.
Hoc imprimi volo ambitu:
Spem, quae ex olympto pendeat:
Spem, quae in vocet magnum Iovem:
Quaeque huc, et illuc pinnulis
Me pervagetur aureis.
In arduum evehens polum,
Qua freta mens ad sydera
Ignobile ex erat caput.
Haec signa, et haec emblemata
Tornabis annulo mihi:
Quae impressa voto sunt prius
Atque intimis praecordiis.

LUCRETIAE BORGIAE DUCIS EXPECTATIO.

NOX ubi pallenti terras obduxit amictu
Omniaque occuluit.
Nec dum sacra dies pluvialibus ingruit horis.
Nec iubar emicuit.
Sed lasciva viri rapit oscula dulcia coniux
More hederæ implicita.
Tunc mortale genus tenebras, noctemque perosum,
Signitemque poli.

{Pigna 175}

Iam lucere cupit, iam terris alma precatur
Lumina restitui.
Nunc ita phoebeas sperat mea patria fundi,

Te ueniente faces.
Diua potens rerum Lucretia, tu mihi magni
    Numinis instar habes,
Iam pater ridanus, phaethontidesque sorores
    Te dominam accipiunt.
Succina contexunt Dryades, uiolasque Napeae
    Conglomerant calathis.
Adiunguntque rosas et olentia cinnama miscent.
    Balsamaque adiiciunt,
Aureolisque iuuat philyris ditare corollas
    Multo adamante graves.
Hic se muneribus famulas testantur: et optant,
    Esse tui arbitrii.
Quare age felici Romana Lucretia cursu,
    Accelerare iube.
Inque tuum imperium properes celeberrima virgo
    Nobile praesidium.
Maximus Alphonsus, Dium genus, aurea laxat,
    Bracchia teque petit.
Candidulas cupiens manibus tractare papillas.
    Suaviaque imprimere.
Hoc decet amplexus, nec blandi vota mariti
    Discruciare mora.

HOROLOGII AENIGMA.

Hoc illud sensu cassum, sine mente, quod omnes

{Pigna 176}

Digerit has vitae partes, mirabile dictu
    Vitalis expers spiritus.
Sponte movetur idem pes quamvis, et manus absit:
    Inclamatque procul, longaeque auditur, et ipse
    Audire se ipsum non potest.
Adde quod hoc etiam praescribit rebus agundis
    Tempora, praescribit nobis quoque tempora somni,
    Motus quietis inscium.
Quis referat quanto secum rapit omnia cursu?
    Quoque magis properat, minus et minus inde abscedit
    Primum unde cursum coeperat.
Quid dicam? quod se tam cerebro vulnere semper

Conficit, in toties repetito vulnere vivax
Suo superstes funeri.

CANTELMAE EPIT.

CANTELMA lac sita Margarita in urna est
Vere nomine digna Margaritae,
Si mores pretium, atque pondus addunt:
Huic blandae charites, lepor, venustas,
Huic semper gravitas comes pudori
Sese addixit, et una tam diserta
Ut dicendo animos ligare posset.
Quae modestia rebus in secundis?
Quae constantia mox restante fato?
At virtus sacit* illa singularis,
Ut quam diximus esse Margaritam,
Multo dicere praestet unionem.

{Pigna 177}

IN DIRAS PONT. MAX.

NE saevi, ne sancte pater tua fulmina torque
In nullius culpa reos.
Siquis peccavit certum est peccasse Gigantas,
Tu templa, tu lucos feris.
At pete qui meruere: in quos victoria iusta est.
Noli immerentes persequi.
Ne dicant, quia non potuit quod iure decebat.
Hoc ausus est quod dedecet.
Sic canis, auctorem iactus, si prehendere non est.
Is saxa dentes exerit.

LUDOVICI CAELII RODIGINI EPIT.

LUDOVICUS ille Caelius domi et foris
Graece, Latineque omnium doctissimus.
Vivet perennis, quodque paucis contigit
Vixit: suaeque aeternitati interfuit.

AD LILIUM GREG. GYRALDUM.

IURAS te studiis renunciasset
Et musas latias, achaicasque,
Tota ut dicitur expulisse arena:
Verum hoc eam bene tam facis diserte
Ut quanto acrius ampliusque iuras
Tanto et acrius ampliusque iurent.
Te Lili tua dicta peierare.

{Pigna 178}

AD IULIANUM NASELLUM.

QUANVIS syllaba contumax recuset
Brevis syllaba coniugata longis
Ne te, ne tua facta Iuliane.
Herois numeris referre possim,
Et quantum tibi debeam, fateri,
Quom tot praelia fortiter subisti
Magna praelia, et acriter peracta:
Dum me dum mea sic tueris: ut se
Vel nemo queat acrius tueri.
At non syllaba contumax vetabit
Quin te, quin tua facta Iuliane
Narrent versiculi benigniores
Undenis numeris inambulantes.

AD AUGUSTINUM MUSTUM.

EFFIGIES hominum cum deformaret Apelles,
Ita, ut putares vivere.
Id nullo ingenio potuit pervincere, vocem
Ut penicillus redderet.
Quom Muste in tabula nostri decora inclyta seculi
Suis coloribus sinis,
Non satis est veros calamo tibi reddere vultus
Vitamque vocemque exprimis.

DE HYMNIS RHOSSETI POETAE.

HYMNOS ne metuas mei Rhoseti.
Divina gravitate delibutos,
Quis poean melior releuit omne

{Pigna 179}

Terrai vitium interire posse.
Vivent crede m ihi, nec iis nocebunt
Cana secula: non enim deceret
Immortalibus esse dedicata
Quae dispendia temporum subirent.

BONA FORTUNAE PRECARIA ESSE

NOLI divitias tuas putare.
Noli magnificos tuos honores,
Illud iure potes tuum aestimare
Quod non subditur Antiatis orbi,
Isthaec sunt tibi commodata tantum,
Non magno sine foenore, ac dolore
Mox forsitan repetenda creditori

DE ANTEROTA.

Hic unus colitur, sed unus ille
Implet munia numinum duorum,
Et potest geminus vocari, et unus,
Et quod vix licet aestimari, in illo
Bis unum duo non facit, sed unum,
Haec vis scilicet Anterotis illa est,
Haec vis mutua mutui est amoris,
Haec binas animas coire cogit:
Atque una geminum calere pectus.

DE SECURITATE URBIS FERRARIAE.

FORMIDANDUM aliis tanto in discrimine rerum,
Quando Ausonis sub Alea omnis est tellus.
Nos frustra metus omnis habet, timor irritus omnis

{Pigna 180}

Frustra minatur hostis, et furit frustra.
Nam gemini fratres magni Herculis aurea proles
Omnes timores abdicare compellunt.

Virbius [sic] unanimique Alphonsus pectore concors
Ambo excubantes, ambo providi nobis.
Hos autem invictos semper tria numina reddunt
Hunc Pallas, hunc Mavors utrumque Fortuna.

PERTURBATIO TEMPORUM GENIALUM.

HAEC olim, fuerant blandis accommoda ludis
Iocis, choreis, tempora.
Quom personatis errare impune licebat
Aedes, theatra, Regiam.
Fas erat et faciles manibus tractare papillas,
Mollemque palpum obtrudere.
Et se simplicibus blande insinuare puellis,
Sub versi pelli schemate.
Quas ego, quas toties memini traducere, quom me
Consuetum amantem crederent.
Et sine fuce omnes animi secreta moverent,
Ceu conscius plane forem.
Et quanvis risus vix dissimulare liceret
Tamen annuebam callide.
Atque an furtivas mihi possem adsciscere noctes
Non desinebam quaerere.
Omnia quae dulci demum narrare sodali
Quam dulce, quam laetum fuit?
Ipsa etiam in summo, quom nos spectare Olympo
Ridebat argutum Venus.

{Pigna 181}

At nunc arma omnes, omnes infensa paramus
Tormenta, pila, cassides,
Tela omnes, vexilla omnes, aciesque loquuntur
Optantque caedem, et sanguinem.
Pro superi, quanta est, quanta immutatio rerum,
Vicissitudoque omnium?
Qui modo delicias tantum affectabat amicae
Speculaque adaptabat comas,
Nunc et blanditias, nunc aspernatur amores
Sudore litus, et pulvere.

DE PISTOPHILO.

ADESTE charites, adeste musae,
Omnes deliciae explicate frontem,
Molles undique personent Chachini:
Larga promite pocula, euhionque
Rogate, ut pede libero frequentent
Haec convivium, quae bene auspiciato
Iocis, laetitiaeque comparamus,
Festis vocibus obstrepamus omnes,
Venit Pistophilus meus redivit
Meus Pistophilus patronus ille
Musarum decus, atque spes bonorum
Certe hoc incolumi putabo nunquam
Casu res hominum regi, vel aurei
Omnes reliquias perisse seculi.

ARCHIMEDIS EPIT.

SPHAERA, et Cylindrus Archimeden indicant,
Illum Archimeden Syracusis editum
Terras iacentes mente, et alta sidera

{Pigna 182}

Lustrasse quondam dum superstes viveret
Nunc illa late peruari mortuum.

AP* HER. DUCEM.

NIL princeps tibi Di boni negarunt,
A quibus bona cuncta consecutus
Caelum iam prope gloria attigisti.
Tu princeps quoque nil neges precanti,
Quando reddere me potes beatum,
Idd quod nemo facit, nisi beatus:
Sic te aequare Deis potes, tuamque
Famam in postera secula promouere,

IN ARROGANTIAM HIPPOCLIDIS.

TANTUM Hippoclidis, quom legit, scribit canit
Sibi solet placere, tantum plaudere

Ut quae legit, scribit, canit divinitus
Sibi pudet dictata, quasi furor Antheus
Insanientis impetus afflauerit.
Hinc iactat illa, et astra ad usque prouehit.
Et se beatum prae omnibus longe putat.
At tu Georgi ne inuide, aut argue
Ne ue hanc rogo felicitatem ademeris.
Quom laude vera non queat frui miser,
Sine ut fruatur hac imaginaria.

ANYSII CARMEN.

QUIS non Anysi dulce carmen, et musas
Ex osculetur? quae adeo dulce dictarunt
Carmen: cui invidere plurimi possint.
Quod aemulari aut alter, aut queat nemo,

{Pigna 183}

Cui adsibilat laetum nemus Citheronis,
Cui blandi amores invicem manu plaudunt.
Quod ni evehat merita eloquens cohors laude,
Aut invida, aut rerum sit omnium ignara,
Certe poema tam uenustum, et exactum
Vel improbare ipse erubesceret Momus.

IN LINUM.

NON est quod doleas amice, non est,
Quod possis Line postulare mecum,
Nam laudes cupio tuas ad astra
Vsque prouehere: inque summo olympto,
Inque ipsis genibus Iovis locare,
Sed tu materiam dato, indicaque
Quo laudes lateant tuae recessiu.
Nam per me nequeo inuenire, sed tu
Quod est turpius, arrogantiusque
Ad misces precibus minas, minisque
Vim iuras comitem palam additurum:
Sed frustra Line, quando nemo laudes
Extorquere potest, potest mereri.

HOROLOGIUM FULMINITUM.

NUPER Saturni senis horarum ; quadrigas
Telo igneo excussit Bonus Deispiter.
Hic ergo stabit. am quo discedere posset?
Curru absque, laneos pedes trahens, senex.

PULLICIS NUNCUPATIO.

AERA, marmora, saxa, ebur, tabellae,
Quom iacent sine mora prostituta

{Pigna 184}

Calcari pedibus solent profanis,
Quom vero fuerint dicata templis,
Actutum innumeros merent honores.
Sic vilis modo sordidusque pullex
Coepit denique nonnihil videri,
Quom Rhetor sua vota nuncupavit:
Et scripsit breve carmen in tabella,
Donum Antistitis esto Vatiensis.

AD LILIUM GREG. GIRALDUM.

LILI, qui mihi vel meis ocellis
Longe charior ex eo fuisti
Usque tempore, quo sacros recessus
Mecum una studio pari colebas,
Mox aetas tua adulta, adulta virtus
Cumque illis amor est adultus, ille:
Quem si dixeris Anterota, dices
Recte per superos, et eleganter.
Nanque hic glutine mutuo revincit
Aeternatque reciprococos amores.
Illi rite litant pii poetae,
Felici Genio Sati, et Minerva,
Ingratos procul arcet a sacello,
Atque eliminat, odit, execratur:
Quos et tu insequeris stylo exacuto
Ut prae se tulit aureus libellus
Foetura genitus recenti apud te,

Doctus Iupiter, atque aculeatus,
Quem si legerit, atque pensitarit

{Pigna 185}

Infandum genus, et male auspicatum
Quod est, protinus esse poenitebit.
Ingratumque animum exuat necesse est.

AD DANIELEM FINUM.

E si me a patria procul
Et parca (et dominus detineat potens)
Nunc inter profugos scythas,
Nunc inter getici murmura classici,
Pallentem, et licet undique
Nos circum fremitus barbarus obstrepat.
Duros incutiens metus,
Spumantes tamen d mi calices puer
Inger protinus: et cados
Actutum relinas, quos modo syrmiu
Baccho nobile protulit.
Ut desiderium pectore ab anxio
OGrata obliuio devocet.
Et curas abigat concilians mihi
Pridem incognita gaudia.
Laetus quippe mihi nuncius attulit
Formosum raniae genus
Ad lectum canere, et comere frondibus
Fini limina myrteis.
Finus nanque animae pars potior meae
Natam, quam unicam habet viro
Iungit, ceu tenerum iungere palmitem

{Pigna 186}

Felix coniuge vir, viro
Felix uxor, amor quorum animo iniicit
Cestum, et mutua uincula.
At vos Pierides si Daniel meus
Vobis digna adolet sacra,
Si laura redimit promerita comas,

Et plausum date, et inclytum
Inuitate eadem ad munia Apollinem,
Cum plectro, et fide eburno,
Qualis Delum adit, et pierium nemus

AD NOCTEM.

BEATA caeli sydera, et felix iubar
Phbes, et olim conscium
Nostri doloris numen abditum chaus
Magni parens Cupidinis:
Tu cuncta uasto complecteris sinu, et refers
Imaginem mortalibus
Molis uetustae, cuius horrent ambitum
Connexa uinclo duplici.
In sese olympi praepetis primordia,
O ox quietis prodiga
Tu das labori iure nostro terminum,
Haustasque vires suggeris.
Curas edaces summoues a pectore,
Sedasque tandem lacrymas.
Imponis altis terminum suspiriis,
Meerore corda subleuans
Exusta longis arua solibus foues
Madore ruris hiumidi.
Et tosta

{Pigna 187}

Et tosta feruidis caloribus
Vernantis aur ae spiritu
Afflas, colonis pro terendis meffsibus
Pergrata monstras tempora.

AD HERCULEM STROZZAM.

ALCIDA atriae, atque literarum
Salus, ac decus omnium leporum,
Commendat tibi Caelius Colonum
Egenum, miserumque, squallidumque
Oui scaeui boreae calumniator
Infortunia ruris obsoleti

Nunquam desinit imputare caelo,
Qualem tu poteris prope intueri
Fortunae effigiem suae offerentem,
Hunc pressum uoque fraude publicani
Ni tu suppetias feras precanti
Hunc quom videris, ipse deierabis

PROTEUS ABDUCENTE HELENAM PARIDE.

IBAT* optata tumidus rapina
Pastor idaeus, secat alta puppis
Et replet blandis Cytherea victrix
Carbasa ventis.
Prodeunt* nymphae virides ab antris,
Et favet natae Iovis omnis ordo,
Surgit excitus strepitu profundo
Gurgite Proteus.

{Pigna 188}

Iamque prospectans mala quanta secum
Ferret incesta ratis aucta praeda
Fata sic caepit reserare nixus
Murice vivo.
Laetus, ah laetus properas per undas
Dyspari, nam te Pari non vocabo:
Quppe mens plerunque hominum futurae
Nescia sortis.
Quanta per campos phrygios procella
Scaevit? ah quanto Simois cruentat
Vortices? quantis Priami renidet
Regia flammis?
Illa quae gentes domuit rebelles,
Illa tot subnixa caput triumphis,
Nunc cinis tantum, superestque Troiae.
Nil nisi nomen.
Dicta enim cunctis populis dies, et
Permanet finis, vicibusque certis
Regna stant, et regna cadunt, movet ceu
Iuppiter urnam.

DE CALENDIS APRILIBUS.

HEUS puer texas violis corollas,
Floribus flores glomerans recentes,
Haec dies nobis Veneris calendas
Candida profert.
Cernis ut coelum volucres pererrant
Mutua inter se vice blandientes?
Ecce apes vernum repetunt laborem, et
prata revisunt.

{Pigna 189}

Audin ut garrit peregrina hirundo,
Et citum nobis reditum ominatur,
Ipsa consueta reparans cubile
Sub trabe natis.
Quod quod obsentum pia vota numen
Audit: ut primum patrios penates
Videro: **illius petulans iuvenca**
Imbuet aras.

AD LILIUM.

LILI preparo principi dicare
Ex nugis aliquid peculiare
Incultum licet, et minus disertum;
Sed thure accipimus, molaque salsa
De magno Iove gratiam parari.
At quom sint aditus secretiores
In Nysam tibi pervii frequenter,
Et patrem clarium, et novem sorores
Compelles lepido tuo susurro,
Pro me ne pigeat rogare paucis
Ne nostra haec scedia imbuant siluri,
Ne farcimina, ne tegant olivas.
Quod si carmina forte non merentur
Meretur pietas tamen poetae
Qui sacrum dedit, et tulit facultas
Miti pectora sane, et integello.

AD BENEDICTUM LAMPRIDIUM.

EU dulces elegos tibi camoenae
Seu dictent tibi syllabas Catulli

{Pigna 190}

Adsurgunt charites, et hinc, et inde
Cingunt tempora myrtheis corollis,
Quando nil tibi Phoebus obnegavit,
Et feliciter omnia experiris,
Sic et carpathii arbiter profundi,
Novit, quom lubet, esse Versipellis,
Omnesque induere undecunque formas:
Verum hoc es Benedicte praeferendus
Nam quom saepe feras, et ignem, et undas
Isque immania monstra moliatur.
Tu nihil nisi dulce, gratum, amoenum,
Et doctum, et teres exprimis canendo.
Nec sat hoc tibi, nam bonus Cupido
Mox pulchro linit illa pennicillo,
Ex quo merificos cient amores
Et flammis animis meras inurunt.

AD LEONEM X.

VIX admittere vota, vix rogari
Se sinunt alii nec erubescunt,
Quom rogaveris usque pernegare:
Aut si dant dare (Di boni) arroganter:
Ita ut displiceat culisse [tulisse] votum.
At nos maximo, et optimo Leoni
Grates dicimus antequam rogemus,
O incredibilem, atque singularem
Quam nec secula viderint priora
Nec ventura dehinc tacere possint
Longa secula liberalitatem,
Dignam numine maximi Leonis.

{Pigna 191}

DESCRIPTIO CUNNI.

HIC dentulus ore hiulco, et exos

Tortis crinibus, ante pendulisque
Sinus maribus, et gravedinosis
Lippo lumine, giber [gibber], oscitator
Poppirans, bifidusque, lingulaxque
Membranis redimitus inuolutis,
Edax, carniuorus, libidinosus
Natiuoque madore delibutus,
Et supercilio eminentiore,
Et labris **inimatulis** [miniatulis] notatus
Quem si pingere forte destinare
Exemplo mihi tetha suggeretur,
Cultor numinis est tui Priape
Nostri seminis usque deuorator.

DESCRIPTIO CULI.

ISTE crispiculus ore turbinaso
Rugosa cute, luteo colore,
Praegravis (mihi crede) buccinator
Colens Cyaneas profunditates,
Cui si crebrius imprimas ligonem
Ficos proferet uberes colono.
Multis divitias tulit Cinaedis.

PRIAPI FORTITUDO.

MEOS labore praefero laboribus
Magni Herculis, nec vana me putes loqui:
Nam quom leonem magnus ille vicerit,
Ipsi leones plurimos devicimus.
Cunno solentes, horridosque scilicet

{Pigna 192}

Clavam vorantes, quantacunque stat mihi.
Aprum subegit alterum ille, aut alterum,
Aprus subegi plurimos, et horridos
Senes procaces, perditos libidine
Setis aprugnis asperos uelut sues:
Ceruam fugacem, et aureo cornu inlytam
Et aereo pede asecutus Hercules
Ascripsit inter maxima preconia

Ego diebus pene singulis sequor
Et assequor citos puellarum greges.
Eburneo pede, aureisque crinibus
Pernicitate provocantes africanos.
Sed nec Caci libidinosus ignibus
Desunt feroces, qui auferant meos greges
Et hoc quidem auersos in obscuros specus
Quos ipse mox allidam, et opprimam, ut merent

IN INPUDICUM.

NIL amas nisi foedum, et impudicum,
Nil placet nisi quicquid incitare
Pruritus queat, et movere lumbos.
Demum carmina tu soles probare

DE LUSU PUELLARUM.

QUOM scatent natibusque, mentulisque.
Sic summentia, sic probat suburram,
Sic teterrima lustra leno cunnus
Sic suevit bene olere cimilingis.
Quom Corynthis simul puellae
Forte dissererent, et incidisset
Ut fit questio blandul, r iocosa

{Pigna 193}

Quo penis titulo foret notandus,
Si certo titulo notandus esset,
Prima ex omnibus Illicena dixit,
Videri sibi seminale membrum.
At quanto melius Philenis inquit
Naturae, et Genii voces Ligonem?
Tum natu Telesilla maior, atqui
Ponat quod lubet illa, et illa nome,
Hic unus mihi clavuus est amoris.

CAELII CALCAGNINI
CARMINUM.
LIBER SECUNDUS.

AD HER. II. FERR. DUCEM IIII.

Tempore quae uario scripsit congesta in aceruum
Dedicat ex toto Coelius asse tuus.
Multis scripta uni princeps tibi cuncta dicantur
Unus multorum scilicet instar habes.

AD EUNDEM.

TU licet ignoto procedas schemate, quanuis
Effigiem quaeras dissimulare tuam.
Corporis ista tamen maiestas, itti oculi, isti
Divini nutus Herculem adesse probant.
Si potes hunc animum generosum, hos exue mores,

{Pigna 194}

Si potes, hoc etiam delituisse potes.

AD EUNDEM.

NOX erat et me ad se miratus nocte profectum
Dux meus huc Caeli quae te ait, aura tulit?
Me Zephyrus, dixi, tuus, et tua pertulit aura
Afflatu cuius terra beata parit.
Mutus agit reliquum tempus maeandrius ales,
Quom spirat ephyrus protinus ille canit.
Sic tuus hic ephyrus tua sic mihi personat aura,
Cum tacet haec, taceo, cum sonat illa cano

BIBO. P. PRODUCTA IN BACCHANALIE.*

HANC tibi per luxum fas est absumere noctem
Et totam quanta est bibere iura sinunt.
Correptam nec te pigeat producere vocem
Hac quod nocte licet: non licet usque tibi:
Nam sic grammaticos pater exorauit Iacchus.
Hinc illi plus hac nocte furoris habent.
Quin et Aristarchus plenam inter poculanoctem
Grammaticique solent bibere, non bibere.

DE OBITU IULII II. PONT. MAX.

DURUS in Alphonsum metuenda exciuerat arma
Iulius, excussit quom Deus arma manu.
Illa eadem arma Leo rursus est attingere nixus:
Sensit, et iratos protinus ipse Deos,
Quisquis eris sacro in solio considerare iussus
Esto memor pacem muneris esse tui.
Quod si te mala mens, regnique insana Cupido

{Pigna 195}

In scelus, et rursus in uetita arma trahet.
Di scelerum ultores rursus sua tela mouebunt
Discat ut exemplo postera turba tuo.

PHILOSOPHUS IN MAGISTRATU.

ANTE mihi sophiae studium et cognoscere coelum,
Quae niteant caelo sydera cura fuit.
At nunc omuleam demens ascendo curulem,
Ut sublimis eam, conspicuusque foro.
Me miserum, quo me mala mens male compulit aegrum
Euehor ima petens: quom peto summa ruo,
Quin age scande iterum, mutatoque ordine rerum,
Ut te descensus subuehat, ima pete,

INSIGNIA HIPPI. CARD. FERR.

NE mirere hospes sacris rostra addita vittis,
Et mitra toties martia signa tegi.
Haec sunt Hippolyti monumenta, hinc plurima bello
Plurima pace uiget gloria, nacta decus,
Non ne vides quam pulchre inter thoracas ahenos
Atque inter galeas coccinus ardet apex?
Nonne etiam ex olea viden ut se laurea promit?
Et cum gradui foedera Pallas init?
Quisquis enim bello nouit componere pacem,
Is notas artes huius, et huius habet.

EIUSDEM TUMULUS.

QUOD nihil inscriptum tumulo, ne sit tibi mirum

Hippolyti titulos non capit hic tumulus.

{Pigna 196}

AD HADRIANUM VI. PONT. MAX.

CONSUEVERE alii solitum sibi vertere nomen
Ut primum cinxit trina corona caput.
Hac ratione nouum natalem ostendere sueti:
Ceu deceat titulos iam noua vita nouos.
At tu nec mutas nomen: vitaeque tenorem
Ex aequo seruas, qui fuit ante tibi.
Scilicet est aliquid primos ita condere mores
Dignum ut sit sancto principe quicquid agas.
Tu puer aethereos sensus cum lacte bibisti
Et iam tunc animus nectare pastus erat.
Nomen erat, moresque supremo antistite digni
Nunc mores iidem; nunc sibi nomen idem

CARMINA NON ESSE OBTEGENDA.

AT periisse tibi tacitas si constat Amyclas:
Cur tibi amycleo more perire placet?
Barbita s Phoebi taceant: quis barbita laudet
Aut quis in iis usus quid ue leporis erit?
Si praedulce melos tacuisset thracius Orpheus
Nec fera nec caeptum sisteret amnis iter
O Gemmatas nisi pandat auis iunonia pennas
In cassum tantas Argus haberet opes.
Tu quoque Pieridum si munera sacra recondas
Munera Pieridum deperiisse puta.

POETAE QUARTANA LABORANTI.

TE vexat quartana gravis, tu carmina condis

{Pigna 197}

Hoc est hoc prorsus Pusthume bis furere.

AD HIERONYMUM ALEXANDRUM.

INCERTUM est Aleander utrum te dicere malim:
Quom graecum atque Italum te tua lingua velit.
Septem urbes graecas natalem ingentis Homeri
Immensis studiis asseruisse ferunt.
De te lis maior, quom iam te vendicet omnis
Attica terra sibi, Romula terra sibi.

LESBIAE AMOR.

Et vidi, et sensi dum furtim Lesbia carpit
Me mihi, sed carpi, me mihi dulce fuit,
Haud vidi, haud sensi, dum furtim Lesbia carpit
Me mihi, quis carpi se sibi dulce putet?
Ut neutrum factum est vel amor facere audet utrumque
Qui quod triste mihi est, reddere dulce potest.

DE STATUA FABRICII.

HAEC est Fabricii facies bene nota sodalis:
Dat lysippeae quam mihi cura manus.
Tam bene, tam fabre, ut liceat tibi dicere, certe
Vivus uterque viget, vel stat uterque lapis.

ENCOMION CULICIS.

AST ego magnanimum culicem quo carmine laudem?
Certe huius rara est gloria, rarus honor.
Caetera quaecunque a nobis insecta vocantur
Furtim ex insidiis figere tela solent.
Ille, cave, exclamat: metuendaque classica pulsat,
Desidiaequae nota, qui dolet, ille dolet.

{Pigna 198}

In reliquis fraudem atque astum causabere nemo
De Culicis poterit vulnere iure queri.

PHASIANI CONQUESTIO.

PHASIIACAS rupes, invisaeque littora fugi
Itala sed tellus, non magis aequa fuit.

Inde canes, hinc me ungue ferox petit astur adunco:
Nec dat iter caelum, nec bene sylua tegit
Instat equo, stimulat saevos clamore molossos
Hostis, ego infando vulnere praeda cado.
Da misero Daniel tumulum, da rore marino
Serta mihi, et placidis manibus adde piper.

DE HERCULE DUCE.

NOX erat, at nostras magni iubar Herculis aedes
Quom subiit, nobis protinus orta dies.
Phoebe tuos radios, iam nil moror, Herculis ora
En multo radiis sunt potiora suis.
Pace tua fari liceat, lux maxima mundi
Hic multo terris purior ignis erit.
Tu segnes nebulas, tu saevos concipis aestus,
Omnis ab Herculeo sydere noxa procul.

IN STATUAM DISCOBOLI.

Ah quis distorsit tibi tam crudeliter artus?
Quis fregit miseris fortia membra modis?
Ille Myron, fuit ille Myron qui mittere discum
Hunc non posse alia ne ratione putat.
Ille pedem hunc terrae iubet, hunc incumbere saxo
Meque omnem in dextrum procubuisse latus:
Ille manum, retro una cum cervice reclinat,

{Pigna 199}

Et vix monstrum aliud turpius esse putes.
Sunt quaedam formosa adeo, deformia si sint:
Et tunc cum multum displicuere, placent.
Si formosus erit, si membris omnibus aequis
Nemo omnino ausit dicere Discobolon.

DE LAIDE ANU.

DUM tenera, et vernis similis mea floribus aetas
Ut rosa, quae non dum prompta suo calyce est.
Forma recens, et blanda charis complexa sorores,
Et meum ludos nudus agebat amor

Huic nostras pressisse manus suxisse papillas
Mos erat, et femori complicuisse femur.
Dum ludit charis ex amarantibus vincula nectis,
Et nexo pinnas detrahit, arma fugae.
Forma abiit, furtim successit serior aetas,
At nondum soluit vincula nexa charis.
Vinctus adhuc, charitesque inter, et nescius aevi
Laidos in rugis nunc quoque ludit amor.

PERDIX MUNUS JACOBELLI SERAPHINI.

SI me alius quicumque epulis ventrique parasset:
Ingenuae dicam mors mihi dura foret.
At quom me dulci Seraphinus mittat amico,
Ingenuae dicam sic periisse iuvat.

APES IN PHARETRA CUPIDINIS.

PALLANTES excepit apes modo Cypride natus
In pharetram, e pharetra nunc nova mella legit.
Quam bene ape, et amor se in mutua foedera iungunt?

{Pigna 200}

Quos natura pares moribus esse probat.
Nam sua spicula apes, et amor sua spicula torquet
Tortaque in impresso vulnere fixa sinunt.
Melle gerunt perfusa, gerunt perfusa veneno
Et sua spicula apes, et sua spicula amor.
Diversum hoc, sanabile apum, haud sanabile amoris.
Vulnus, apesque semel, non semel ille suit.

DE IISDEM.

PULSUM examen apum pharetra se inclusit amoris
Et nunc in pharetra dulcia mella liquat.
At tu hospes, ne tange licet praedulcia mella
Scilicet haec inter spicula nata putes.
En sua spicula apes acuunt ad spicula amoris,
En amor ipse in apum melle venena sinit.

IN DETRACTOREM.

TU bone vir laceras Areosti nobile carmen?
Iudicioque tuo Bembo honore caret?
At solet, et Bembo, atque Areosto assurgere Phoebus,
Increpuit quoties ille vel ille Chelyn.
Sed tu plura sapis, tibi spirat tibia maior,
Tibia, quae Satyri sanguine adhuc madida est.
Me tamen ipse libens Areosti erroribus adam,
Meque magis Bembi rustica musa iuvat,

DE RONNO EPIGRAMMATIS.

MALIM elegos, malim sylvas contexere longo
Carmine, quam ductu cultum epigramma breu*
Quippe illic fas est spatioso excurrere campo:
Hic agilem angusto limite flectis equum

{Pigna 201}

Illa sat est plane, satis est dixisse latine
Hic lepor, et breuitas mixta lepore decet.
Nii lectum legisse iuuet, ni pruriant auris
Iudice me carmen non epigramma voces.

AD ANTONIUM CONSTABILEM.

Magna petam, vel parua petam, par exitus instat,
Vos dare magna piget, vos dare parua pudet.
At tu magnanime Antoni dabis utraque nobis,
Faruaque ne pigeat, magnaue ne pudeat.

AD HER. DUCEM.

INVICTE quoties properant, ad bella Lacones
Imprimis musis rite litare solent.
Atque parant anims fidibusque, et pectine eburno,
Nec praeceps, verum estntheus ille uigor.
Sic decet hos qui se profitentur ab Hercule natos
Herculeumque siua numen in urbe colunt.
Herculis, et merito musarum templa cohaerent
Nanque suas laudes fortiter acta merent,

Concinnant numeros musae, sed maximus heros
Materiam numeris suppeditare solet.

NAEVUS IN PECTORE AMICAE.

IN puero Alceus naeuum laudare solebat,
Ceum foret ingenitus flosculus ille genis.
Miror ego dominae medio sub pectore naevum.
Nec flos ille quidem, sed mihi stella magis.
Quid praeter stellas caelestia pectora promant?

{Pigna 202}

Has certe innumeras lacteus orbis habet.

DE OBITU EURYNOMEAE EX GRAECO.

ILLA ego sum Eurynomea, viro, natisque, opibusque
Laeta meis, laeti secula si quid habent.
Ilithya mihi crinem abscidit, at mihi triste est.
Non periisse mihi, sed periisse meis.

DE HARMONIA DORICA.

QUID vobis stulti Symphonia Lydia prodeste
Quid prodest phrygiis Lydia mixta modis?
Sive hypaten, seu tango messen, seu concito neten
Vnum hoc mi suaue est dgoh ous i Loiiu

DE INSULA PRINCIPIS.

HAEC quae sydereis festum caput exerit undis
Insula, et aetherias hic quoque iactat opes.
Non est Mulciberis iussu, non arte Cyclopum
Condita, apollinea non nitet illa manu.
Verum opera aligerum raptim succreuit amorum,
Dum certat matri quisque placere suae.
Ipsa charis resoluta comas, succincta papillas
Aggessit lapides diues erythra duos.
Cinnameos viden, ut flores fert daedala tellus,
Et viden ut frondes blandius aura mouet.
Hic enus et Mauors, quantum lubet oscula miscent,

Nec metuunt laqueos inuide claude suos.
Quinetiam Alphonsus magni Herculis inclyta proles
Se comitem ludis saepe utriusque facti.

{Pigna 203}

Dum ludunt Veneri cestos, Marti excidit umbo
Protinus illa heros induit apta sibi.
Nunc cesto pectus, nunc laeva umbone coruscat,
Civibus inde amor est hostibus inde metus.

AD MARCUM ANTONIUM ANTIMACHUM.

SUNT tibi vina quibus nec iugera massica certent.
Nec methymneo palmite diues ager.
Sunt tibi plectra, quibus deducas montibus ornos:
Et rapide possis sistere flumen aquae.
Vina tibi liber, tibi promit carmina Phoebus:
Suppeditatque suas alter, et alter opes.
Felicem Antimachum, cui dulcia carmina viris
Dulcia carminibus iungere vina licet.

ECHO.

RESPONSANT ualles, clamatibus assonat Echo,
E quo miramur uox sonet illa loco.
Muta Dea est, tua uox vocalem reddere pofssit
Experiare, silet: dum tua verba silent.
Quom vero loqueris: semper legit ultima verba,
Atque ubi desieris occipit illa loqui.

IN TITI STROZZAE OBITU.

AONIDES oestae lauros, et barbita Phoebus,
Moesta enus myrtos tristis Amor pharetram.
Mercurius virgam, Pallas contexit oliuam,
Atque Tito ex illis composuere rogam.
Tum charites strauere rosas quas suada, leporque
Molliri fletu non sinit irriguo.

{Pigna 204}

QUOMODO QUIS SE AD MORTEM INSTRUAT.

UT tibi mors felix contingat vivere disce,
Ut felix possis vivere, disce mori.

BACCHUS EX IGNE RAPTUS.

ARDENTIS Semeles audens puer excidit aluo,
Ardebatque uno mater, et ille rogo.
Et spes nulla super miserae succurrere matri,
At puer in fiammis non tamen ustus erat,
Ogygis occurrit, sed non prius attigit illum,
Succubuit multae quam Iovis ignis aquae.
Ignis abit, sed non abiit vis ignea prorsus
Quique cuti summae parcit in ima furit.
Nympha igitur procul o puerum ne tangito clamat
Quis quis es: ignis enim est ni prius imbre laves.

AD HER. DUCEM.

TU mihi tu fateor tam magna et rara dedisti
Quanta potest animus vix cupere, aut capere
Nam me tot cumulis tua gratia largiter auxit
Herculis ut facile noscere dona queas
Nam quae magnanimus dat princeps munera tantum
Excellunt, quanto grandior ipse aliis.
Quod si non ausim meritas tibi dicere grates
Agnoscas molem muneris inde tui.

{Pigna 205}

AD IO. BAPTISTAM GIRALDUM.

QUOD cultum carmen, quod, doctas impleat aures,
Et secum multum numinis esse probet.
Herculei auspicia imperii quod flumine largo
Explicit, et plebis mixtaque uota patrum.
Laus Gyralde tua est, tibi enim fas prodere quantum
Laetitiae populis attulit una dies.
At mihi adhuc dubium est haec an tibi debita laus sit
An potius rarae debita materiae.

RAPHAELIS URBINATIS INDUSTRIAE.

TOT proceres Romam, tam longa extruxerat aetas,
Totque hostes, et tot secula diruerant.
Nunc Romam in Roma quaerit reperitque Raphael,
Quaerere magni hominis sed reperire Dei est.

LUDOVICI AREOSTI EPIT.

TU repetis coelum, et terras Areoste relinquis,
Et loca iam meritis inferiora tuis.
Nos miseri et curis longe mortalibus acti,
Non tibi, sed nobis fundimus has lacrymas.
Gloria te niveis subducit in aethera bigis,
Nos sine te luctu perpetuo opprimimur.

AD LILIUM GREG. GYR.

AVERSUM a musis te iuras optime Lili
Et me pene tibi cogis habere fidem.
Verum hoc tam docte ac scite contendis, ut istu
Quod cupis usque adeo dissimulare probes.

{Pigna 206}

AMOR VICTO HERCULE CONQUIESCENS.

HIC amor herculea sopitus pelle quiescit,
Pulvinum capiti subdita clava facit.
Has nunc exuvias praefert magno Hercule victo,
Proclava gestat, sed Deus ille colum.
At puerum Veneris somno, et sudore madentem
Praxiteles parium transtulit in lapidem.
Tu vero hospes abi, aut leni fac verba susurro
Ne somnum excussum forte quaeratur Amor.
Ille quidem abiecitque facem, abiecitque pharetram
Pro face pro pharetra claua timenda tibi est.

AD SERAPHINUM IACOBELLUM.

QUEM tibi praeberit prolem Lucina recentem,
Et generi addiderit nunc nova pensa tuo.

Me sacrum ad fontem iusti producere natum,
Crimina qua pura prima luuntur aqua.
Me tibi fons notum fecit Parmessus olim,
Unde tibi suave est ebibere, unde mihi.
Hic vero sacer aeternis fons praeditus undis
Aeterni nobis foedus amoris erit.

DE CALAMO EX GRAECO.

AGRESTIS fueram calamus, non utile germen,
Nec steterant ficus poma vel uva mihi.
At postquam dictus musis, tornataque labra
Sunt mihi pertenuis effluat unde liquor,
Exhausique nigros potus, uelut entheus afflet
Me furor, elingui quaelibet ore loquor.

{Pigna 207}

DE VIOLANTHIDE.

NON ipsa a uiolis nomen Violanthis habebas
Verum abs te uiolae nunc quoque nomen habent.
Figebas quocunque pedem, quaecunque locuta es.
Hinc molles uiolas sparsit, et inde lepor.
Has legit probitas, charites legere pudorque,
Atque ex his tumulo grata corona datur.
Balthasar et gemitu et miseris singultibus afflat,
Et cogit lacrymis usque virere suis.

CONIURATI IN ALEX. VI PONT. MAX.

CUM fortuna bovi fulvam sparsisset harenam
Contra, ursum vitulus concitat, et leporem.
Bos vitulum morsu, leporem pede, cornibus ursum
Contudit omnique ex agmine victor abit.
Tunc Dea, mox simili pereat fera vulnere siqua.
Ausa meo fuerit bella movere boui.

NATURAE ACCUSATIO.

CRURA Lycus scopulo properans impegit acuto.
Quom mandata sui iussus obiret heri.

Inde dolens clamat vere natura noverca es.
Atque homini semper, qua potes arte noces.
Par scopulo, par plaga mihi, par vulnus utrique.
Verum ego quem doleam, nil lapis ipse dolet.

DE PUERO AHENEO.

SI puerum miserare hospes spinam exime quando.
Hac puer evulsa desinet ingemere.

AD PHLEGIAM.

SI Phlegia est: nequit esse bonus quod si bonus idem est
Illum tu Phlegiam naviter esse nega

{Pigna 208}

DE NIOBE.

HAEC Niobe non iam Niobe sed flebile saxum
Sic Nemesis iussit sic gravis ira Deum*.
Te lapis hortatur, fletus ut fletibus addas,
Ni facias hospes durior es lapide.

CUBITI NILI.

ILLE go sum Nilus, nostris aegyptia tellus
Vel sexageno foenore dives aquis,
Sedenos alimus natos, unum insuper adde
Tarda seges, unum deme timenda fames.

CASUS ICARI.

DAEDALUS insuetis scindat licet acra pennis:
Non cessat natum voce monere tamen.
Icare per medium, medio tutissimus ibis,
Icarus exclamat mi pater affer opem.
Ne frustra repetas miseri praecepta volatus:
Iam rogo, iam dicta qua ratione natem.

AD NEMESIN.

SUM Nemesis, hominum cubito res metior omne,
Neve quis abscedat limite, frena gero.

ICONICA HER. D. IMAGO.

EXPRIMIT in tabula Phaethontem cōus Apelles,
Sed lucem, et radios non potis exprimere.
Sic tua mi princeps Dossus forte exprimit ora,
Virtutem, et mores non potis exprimere.

NERONIS IMPIETAS IN AGRIPPINAM MATREM.

QUOM Nero in exitium properaret matris apertum
Dicitur hac natum voce rogasse parens.

{Pigna 209}

Non oculos, non ora petas, pete viscera ferro
Viscera, tam magnum quae peperere nefas.

IOANNIS MANARDI EPIT.

QUA patet Oceanus, qua terras plurimus ambit,
Cognitum erat nomen docte Manarde tuum.
Inque animis hominum monumenta aeterna locaras
Qualia non poterit longa abolere dies.
Nunc demum posito terrai pondere, virtus,
Gloriaque in meritam te reuehit patriam.

AD HER. DUCEM.

QUID mirum patriam si nox obducit opaca,
Et densae nubes occuluere polum?
Solis abest solitus splendor, lux illa sub umbra est.
Qui solet illustres reddere nocte dies.
Noster abit princeps, patriae pater ille recessit,
Nititur in quo uno publica nostra salus.
Di faxint, ut mox rebus feliciter actis,
Et laetus populos, et sua regna petat.
Sic sol quom faciem discussa nube retexit:
Purior, et solito laetior ire solet.
Sed nec longa potest caligo extinguere solem.

Quippe tegunt radios nubila non adimunt.

AD NEMESIN.

FRENA manu normamque geris rhamnusia virgo
Ut tarde properes, ut tueare modum.

DE IUGI AMORE PHILLIDIS, ET DAPHNIDIS.

TEMPUS abit sed non abierunt Cypridos ignes
Phyllis amat Daphnin, Phyllida Daphnis amat.

{Pigna 210}

Delicias faciunt, et mutua suauias miscent.
Ille anni puer est, illa puella seni.

DE LAPIDE SIPYLEIO.

EST lapis, et tamen aeternos dant lumina fletus,
Ut fontem possis credere non lapidem.
Non lapis est, Niobe est Niobe lapis obtegit: et nunc
Aeterni lacrymas signa doloris habet.
Omnia quom Niobe raperet Diana reliquit
Hoc unum, ut semper, et fleat, et doleat.

LN SENEM FERULA UTENTEM.

UT ferula moliris iter, quid te magis urges?
Ad mortem gemino non satis ire pede?

CAECUS, ET CLAUDUS IUNCTI.

NON potis est caecus certo procedere gressu,
Nec mirum est oculos non habet ille duces.
Non potis est claudus recto procedere cursu,
Nec mirum est, firmos non habet ille pedes.
At caecus claudusque ineunt comertia, et aegre
Unius possunt munus obire duo.
Claudum humeris caecus, claudusque per deuia caecum
Dirigit, hic oculos, comodati ille pedes.

AMOR IN FONTE.

HUIC amor insedit fonti. quis credere posset
Quod media tantus pascitur ignis aqua?

ITEM.

UT puerum statuit muscoso in margine, tolli
Magnum ignem tenui posse putavit aqua

BUCULA MYRONIS.

PLUMBEA vincla Myron iniecit, quid mihi frustra

{Pigna 211}

Impingis stimulos? vincula solve, sequar.

ITEM.

VENTRE boues pariunt foetus, ego credo Myronis
Me quoque non factam, sed genitam esse manu.

ITEM.

EN vitulus frustra trahit ubera, dextra Myronis
Quom dederit vitam, lac dare non potuit.

ITEM.

VACCA Myronis agros adiens decerperet herbas,
Si non vinxissent plumbea vincla pedes.

ITEM.

QUOD non sit vivae similis, sed bucula vivat,
Multa, et aperta hospes dat tibi signa Myron.
Admugit vitulus, bos adsilit, arcet ab uvis
Vinitor, in mandram cum grege pastor agit.

ITEM.

MUGIO fed quod non ueniat mugitus ad aures,
Causa morae lapis est non manus artificis.

ITEM.

QUOD fieri arte potest, hoc factum est arte Myronis
Nanque is naturam provocat arte sua.
Artem oculi naturae audent praeponere verum
Naturam vinci tactus ab arte negat.

ITEM.

SI e quaerentem pastorem videris hospes,
Dic precor iniecit, quod mihi vincla Myron.

ITEM.

ECCE homines perdit conversa Gorgone Perseus
Ecce facit caelo vivere saxa Myron.

{Pigna 212}

ITEM.

STULTE quid exuggis sicca ubera, et aera fatigas?
Quae tibi nun senis nulla alimenta ferunt.
En macies durumque premit cutis horrida corpu,
Et ni abeas praecox te manet interitus.

EQUUS LYSIPPI AENEUS.

LYSIPPI sonipes longos porrectus in artus
Se parat, ut cursu conficiat stadium.
Atque tuos tantum nutus, qui frena ministras,
Expectat, calcar subde uorabit iter.

AMOR LOQUITUR.

PERFRINGit, penetrat crematomnia fulmen adactum
Iupiter, hinc nomen [terpsekeraunos] habet.
Perstringunt, penetrant, urunt mea spicula fulmen,
Scilicet hinc nomen est mihi [*andromator].

IMAGO ALCIBIADIS IN AURO.

CAUSA malique bonique aurum, dux graecus in auro
Aeque virtutes, aequae habet, et vitia.

CALAMUS ADSCRIBENDUM CONCINNATUS.

CANDIDA succis qui nunc secat aequora pennis
Rheni olim ausonii vilis arundo fuit.
Ore caret, sed quom laticem potaverit atrum,
Cuncta potest, quae tu iusseris, ore loqui.

DE FILIIS HERC. DUCIS.

NON opus est speculo, natum dum spectat utrunque
Alcides, vivo se videt in speculo.

AD IMAGINEM HERC. DUCIS.

PARRASII arte potest pingi Phaethontius ardor,

{Pigna 213}

Non facile radii vel nitor ille potest.
Sic facile exculpi possunt ora Herculis auro.
Non facile virtus ingeniumque potest.

AD EANDEM.

EXPRIMERE arte potes sacros Hyperionis ignes,
Splendorem, et radios non potes exprimere.
Exprimere Alcidem potes, et procudere in auro,
Virtutem, ac mores non potes exprimere.

CALENDIS IAN. NIVOSIS.

OPTABAM Ianum ut niveum produceret annum:
Albantesque mihi promeret usque dies
Ecce cadit toto nobis nix plurima caelo,
Sic vere niveos dicimus esse dies.
Quod si qua auspiciis vis est, si credimus illis,

Totus ab auspicio candidus annus erit.

ECHO.

INCOLA rupis ego, vocis meta, aemula linguae,
Qua primum incipies parte tacere loquor.

DE RUSTICIS TRITURANTIBUS.

ECCE dies medius quanto succenditur aestu,
Quam rapidis flammis Sirius arua domat?
At nos dum fruges paleis secernimus, et dum
Excutitur cribro puluere mixta ceres.
Et mirum dictu totis fluit artubus unda,
Quaeque sitim sedat nunc alit unda sitim.
Huc aurae properate rogo ephyritides aurae
Atque aestum nobis, atque leuate sitim.

AD HELIODORAM.

TEXTA corona rosa cingit caput Heliodorae,

{Pigna 214}

Et dubium est maius det capiduae decus.
Iam certe rutilat magis, et nunc suavius halat
Et rosa per caryites Heliodora rosae est.

VICTORIAE ALAE DECUSSAE FULMINE.

NESCIA perpetuas victoria sistere pennas,
Quom meditaretur Martis ab urbe fugam.
Fulmine decussit fugitivas Iupiter alas,
Figat ut aeterna semper in urbe pedem.

ITEM.

AMISIT volucres praepes victoria pennas:
Magna ex urbe Remi ne queat effugere.

GLYCERES PULCHRITUDO.

AETHERIUS decor, et pulchri coelestis imag

Ut se mortales promeret ante oculos.
Ut sacrae Veneris nos inflammaret amore,
Add caelumque animos igne suo raperet.
Ora subit, Glyceres pulchrosque accomodat artus,
Imposuitque oculis, et uelut arce locum.
Emicat hinc fulgor divinus, et entheus ardor,
Cui sit fas animos surripere ex animis.
Ergo hanc miramur, solem ut miramur, et astra,
O tulti Glycerem creditis esse Dea est.

QUANTA VIS IN ANT. LEVA.

HEXAPHORO Leuas vehitur, contractus in artus,
Nec fecit officium pesue mansue suum.
Spargit lingua minas: oculi multo igne coruscant,
Praecedit terror, subsequiturque timor.
Rem miram, Di magni animus sine corpore pugnat,

{Pigna 215}

Atque tot armatos unus inermis agit.

AD HER. DUCEM.

HAEC duo res hominum tractant monosyllaba, Vis, Ius,
Vis Marci comes est, pax tibi ius comes est.
Sub Phalari vis, ius vero sub principe pollet.
Tu verus princeps ius cole, vim prohibe.

NIOBE.

QUALIS eram, me talem opifex effinxit et olim
Me lapidem factam, nunc lapidem esse vides.

ITEM.

VIVAM lim in lapidem verterunt numina sed me
Praxiteles vivam reddidit ex lapide.

IN CENOTAPHIUM ASTYDAMANTIS.

MEPeloponnesus, me perdidit auia Crete,

Et caeci anfractus nauifragae Maleae.
Astydamanta Lici cretensis, at ille infeliu
Neptuni rabidis nunc natat esca feris.
Sed uacuum posuit, nec tu mirere sepulchrum,
Mentita est tumulum sic quoque Creta Iovis.

DE AQUILA UXORE LOXANI.

IMPERIUM postquam diuisit cum Iove Caesar,
Caesaris haec auis est quae Iovis ante fuit.
Unguibus arma tenet consueta biuertice rostro,
Prospicit eoas, occiduasque plagas.
Huic pia sacra facit plena Loxanus acerra,
At Loxanum armis protegit illa siuis.

{Pigna 216}

Hanc Charites, hanc aligeri comitantur amores,
Praeedit furtim, subsequiturque decor.
Haec quoque Loxani praecinxit pectora caesto,
Caesto in quo Veneres, deliciae que latent,
Hoc distant niuea haec, at fulua est Caesaris ales.
Ille color Marti, conuenit hic Veneri.

ITEM.

OLIM aquila e terris Ganymedem invexit olympto,
Hinc ales magni dicitur esse Iovis.
At nunc Loxano quae praemia digna dabuntur
Qui de caelo Aquilam transtulit in thalamum.

AD LEONEM X PONT. MAX.

VICERAT infensum iuuenis Calydonius aprum,
Mox statuit celsa, celsa trophaea manu.
Dextra Cleonaei domitrix Tirynthia monstri,
Insertas solita est pectore ferre iubas.
Cynthiadas arcu capreas prostrarat Apollo,
Hinc erecta Deo est cornibus ara frequens.
Tot capreas, tot apros, tot aperto in marmore cervos,
Atterit ille aevi gloria summa Leo.
Sed nullas post tot conflictus excitat aras,

Tot raptis spoliis nulla trophaea probat.
Nanque aeterna alii monumenta hostilia condunt,
Atque hostis quanuis concidat, ira viget.
Atqui magnanimo satis est vicisse Leoni.
Atque hostis vitus quom cadit, ira cadit.

AD CAMILLUM CAPILUPUM.

QUOD potes indicium maius mihi reddere amoris.
Quodue animi pignus docte Camille tui?

{Pigna 217}

Tu me offerre iubes natum lustralibus undis,
Et tecum ex aequo me facis esse patrem,
Nec satis hoc, ab ste nequando Caelius absit,
Iussisti natum nomen habere meum,
Ergo is pro meritis vivat tibi Caelius opto.
Atque diu nostrum noscat utrunque patrem.

HOROLOGIUM FULMINITUM.

QUOM soleant horae rapido trahere esseda cursu,
Temporis et celerem praecipitare rotam.
Res bene habet pater omnipotens rapida esseda fregit,
Fulmine currentem deuoluit; rotam.
Hinc regnum Alcidae, Alcidaeque nepotibus olim.
Stabit, et aeterno gloria fixa pede.
His ego nec metas rerum, nec tempora pono,
Praedixit magnus Iupiter igne suo.
Ergo suas fortuna uices, et tem pora vertet
    Hic modo, quam vertat, non habet illa rotam.

IN ORGANUM MUSICUM EX ALABASTRO.

MIRATI ueteres resonas in Memnone chordas
Promere divinum sole oriente sonum.
Quo primum in saxo caesi chelysrpheos haesit,
Edocuit saxum reddere dulce melos.
Non haec uana putes, testis mihi Mantua testis
Princeps palladii magna sabella chori.
Audimus candentem alabastrum, audimus ophitem

Dulces concentus edere sponte sua.
Credibile est illis citharam appendisse Maronem,
Atque hins tam miros saxa bibisse modos.

{Pigna 218}

AD GRALLATOREM.

CUM tibi Myrmicinus Grallator [iota] vocetur,
Te, qui magnus homo es, nun bene [lambda] vocem?

ALPHENO FOENERATORI.

A te foenus alit, quom sic Alphene voceris,
An ne senex adeo diceris [Alpha neon].
Elige utrum mavis, atymon quadrabis utrunque,
Et tibi conveniens illud, et illud erit.

DE BARBABI NOMINE.

BARBARIES si nomen habet de nomine barbae,
Non Pannon, sed nos barbara turba sumus.

DE RHODIGIO.

RHODIGIUM modo nescio quis producere primam
Dixerat, at contra dixerat Hermogents,
Scilicet huic rosa fit primaevae vocis orige.
Illi athesis subita littora rodit aqua.
Rumonem et serr hinc Tyberim uetus accola dixit,
Quod late ripas flexilis unda secet.
Neutrum ego crediderim product ab origine nomen,
Ut pote qui uicus regius ante fuit.
Hoc monumenta probant, et ni monumenta probant
Ipsa loci facies regia iure probet.

VINUM EX SANGUINE GIGANTUM.

TERIGENAE icti, victor saturnius actis
Undique phlegreis mollibus horror erat,
Ipsa parens, tellus in vites ossa redegit
Caesorum, et vinum est qui modo sanguis erat.

Ah ne quis mala vina bibat de sanguine nata,

{Pigna 219}

Qui biberit, caedes exitiumque bibet.

DE ROMA, ET BONONIA.

QUO Romae dispar sit docta Bononia dicam,
Haec facienda legit, illa legenda facit.

LUD. PANN. REGIS EPIT.

REX go Pannoniae Ludouicus fortiter urgent
Turcarum regem fortiter occubui.
Nec grave pro regno fateor cecidisse putau,
Sed grave cum regno me cecidisse meo.

ALIUD.

HEI mihi Pannoniae rex hac feliciter urna
Pro regno, et sancta religione iacet.
Turca ferox quicquid supra ster, et alluit infra
Uno eodem cursu protinus omne rapit.
Collectae vires unum uenere sub ictum
Rex uno, et regnum desiit esse die.

IULII STATUA IN TORMENTUM.
CONFLATA.

IULUS ram, subiit rigor ille in viscera notus,
Esseque tormentum me mea fata iubent.
Et natura prior manet, et furor insitus olim.
Unum dissimile est mollior antefui.

DE VENETIIS.

ROMA olim, Carthago olim, et quaecunque Deorum
Vi genita est, genita est, et dare iura mari.
Tandem eptunus eneta sese ultus in urbe est.
Atque ait, en terris iam mare iura dabit.
Ambigo, nun terrae vocer an magis incola ponti

Euganeae quoties me tenet urbis amor.

{Pigna 220}

Interea dum se ratio depromit utrinq,
Dicere iure meo me potes [amphibion].

DE ANTONIO CONSTABILI.

AD tumulum stat fama, tubaque hinc personat, atque
Antoni in laudes innumera ora mouet.
Constabile inde genus l virtutem hic audit eous
Hinc large impensas heperus audit opes.
Hinc sancti benefacta animi procul excipit auster,
Hinc longe boreas fortiter acta notat.
Antoni late reboant praeconia, at ipse,
Ipse ingens orbis non tamen illa capit.
Fama tubam in laudes, in laudes ora fatigat,
Tot tamen in laudes se negat esse parem.

EPIT. DELPHINI GALLIAE REGYS FILII.

ERGO minas cum tot iactaret, et arma moueret
Caesar, et ad Ahodani progredere tur aquas.
Quom sibi victrices aquilas promitteretaudax,
Praesagus fati coeperat esse mei.
Ille ego Franciscus Francisci regia proles,
Ille patris magni gloria, nunc lacrymae.
Absumptus morbo medio in discrimine belli,
Nec saltem licuit fortiter oppetere.
Siccine me rapuit mors tanto in cardine rerum,
Exoptanda meis quom mea vita foret
Hosti etiam voluit Fortuna hac parte fauere,
Et uoti facile sic aperire uias.

{Pigna 221}

DE PRIAPO.

Quom vidisset Hylam teneros avellere bulbos
Sic contra ex orta voce Priapus ait.
Parce meos, fur parce meos attingere bulbos,

Germinet in media ne nate cepa tibi.

PRIAPI ADMONITIO IN HORTO BEMBI.

TU quicumque meum supplex venerare sacellum,
Disce prius liceat qua sibi voce loqui.
Nanque ea quae crebro nobis versantur in usu
Digna priapea duximus esse nota.
Esto pepon culus, mihi sit colocyntha cinedus,
Cunnus erit malacae, mentula crinos erit.
Haec sint assuetis signata vocabula rebus
Sed tum hortensi non minus apta Deo

IDEM RUSTICO.

RUSTICE quid rides indicta vocabula rebus?
Quid ve putas frustra me posuisse notas?
Nonne pepon quid sit segmenta impressa fatentur,
Dulceque quod medio nectar ab orbe liquat.
Dic ubi flos, oro, colocynthae innascitur aureus?
Dic rogo quid malace mollius esse putas?
Haec si percipies nosces tu caetera per te,
Si non percipies rustice culpa tua est.
Me vero proceres naturae numine censent,
Me quoque naturae par puto more loqui.

{Pigna 222}

DE HYELLA.

IMPUNE ut futui possit bacchatur Hyella,
O stulti non est desipere hoc, sapere est.

IN OLLUM.

POSTICAM Venerem, mediamque intercipis olle
Hoc [leixde,] illud quid nisi [skatophandus]

IN NAEVOLUM.

VIDISTI ne unquam piscem, cui versile nomen
Est trachus, ut solo nomine notus eat.

Hunc Veneris quum tangit amor sibi pellicis uno,
Atque subactoris tempore munus obit.
Sic tibi tam longus penis, tam dira libido
Ut te paedices Naevole pene tuo.

{Pigna 223}

CAELII CALCAGNINI
CARMINUM.
LIBER TERTIUS.

AD HER. II. FERR. DUCEM IIII.

SURGE age redde diem, surge ò mitisissima mater
Memnonis ut roseis lux revehatur equis.
Alcides, meus Alcides dux optimis ille,
Ille salus patriae, delici aequae suae.
Ille redit, matres, pueri innuptaeque puellae
Occurrunt laetis obuia turba choris.
Incincti sertis festum poeana canentes
Omnibus in celsa laurus honora manu.
Acclamant omnes, feliciaque omnia dicunt,
Cernereque ad properant principis ora sui.
Hiberius large stipatur floribus ac,
Multus odoratae defluit imber aquae.
Laetus ades, felixque, tib Di uota secudent
Tu quoque des populis ut sua uota luis.
Haec repetunt, resonat plausu, et clangoribus aethe,
Succinit et laetis plausibus ridanus.
At tu iam croceo surgas aurora cubili,
Hercule uicino, siurge age, redde diem.
Tot iuvenes iuvenum complexibus, atque beato
Hercule prosiliunt adueniente sinu.

{Pigna 224}

Tu Dea, tu Phoebi consors, tu praeuia luci
Turpe puta in gremio delituisse senis.

DONA PRECATIO IRENEAE FERENTI UTERUM.

REGIA virgo uterum iam ter gerit Irene,

Soluereque Alcidae tertia pensa parat.
Iuno potens sacrum caelo demitte monile
Dum peragat cursus Delia laeta suos.
Atque superueniant maturi tempora partus,
In lucem quando sponte patebit iter.
At vos o nymphae quaecunque liquentibus antris
Fertilis allvitis florea rura padi.
Sex urnas aferte pares: mox lampadas urnis,
Nec calor unquam absit, vel sacer humor aqu,
Foeda mihi ex uoto bos laetas condeat herbas,
Olim foecundae victima grata Deae.
At ducis inuict Di magni uota secudent,
Vivat Atestinum tempus in omne decus.
Vix alii reges praesentia tempora curant:
Hic curam longae posteritatis habet.
Ne patria is fuerit quom serus in astra receptus,
Pareat imperio deterioris heri.
Quem pater Alcides genuit, quem regia mater:
Patrem animo, matrem fronte oculisque ferat.

AD VENEREM E MARI EMERGENTEM.

QUI se emergentem primus de gurgite vidit,
Unde tibi nomen factum *anadyomene*.
Credibile est illi primum ludosque, iocosque,

{Pigna 225}

Gaudiaque in tacito subsiluisse sinu.
Illi terra rosas, et cinnama protulit, illi
Corycio crines immaduere croco.
Tu Dea, tu caelum radiis melioribus afflas,
Largius, et vegetas nutu elementa tuo.
Tu primos volucres initus per frondea Tempe,
Deliciasque suas bucera secla dabant.
Te circum Triton, te circum immania Cete
Scilicet impulsu numinis acta tui.
Te sine foecundi torperet machina mundi,
Nec posset solitas continuare uices.
Tu Dea materiam rebus, tu semina large
Divitiasque tuas suppeditare soles.
Tu Dea prolificos incendis in ossibus ignes,

Et stimulas blanda pectora nostra face.
Nec mirum est tu nata mari, tibi fertilis humor
    Quippe suas profert officiosus opes.
Hoc mirum quae causa in aquis tot suscitet ignes
    Atque tot unde tibi suggerat unda faces.

ROMA DIREPTA.

QUOM flammis aeternae Urbi modo Bethycus hostis
    Subderet, et multa caede maderet humus.
Parte alia delubra Deum germana iuventus
    Diripit, et sanctas depopulatur opes.
Cuncta fremunt, matrona suum complexa maritum
    Ingemit infelix fertilitate sua.
Et dulces natos ulnis premit, ultima iusta
    Dum facit illa suis, dum facit illa sibi.
At magis interea metus increbrescit, et omnes

{Pigna 226}

Non mors, sed vitae turpis imago movet.
Tum pater Olybrius gemina modo prole beatus
    Adventasse hostem senserat ante fores.
Nec sibi, sed natis metuens putat esse audendum,
    Dignum aliquod facinus nobilitate Remi.
Di patriae ultores, et libertatis adeste,
    Et tu quae vindex virginitatis ades.
Dixit, et insurgens alte mucrone corusco
    Perfodit tenerum natae utriusque latus.
Addit, et uxorem praebentem pectus apertum,
    Mox in se vertens fortiter arma manu.
Ite ait, generosae animae, quas nostra decebat
    Fata sequi, at patriae fata praeire iubent
Sane alii tantum natas ad busta sequentur,
    Nos etiam mediam per styga vos sequimur.

FICUUM MUNUS.

SUNT qui Mandroboli navem, veteremque Ityphallum,
Obiiciant donis docte Iacobe tuis.
Ast ego magna puto, et praeclara ingentibus ausis
Ut non vera minus quam speciosa loquar.

Evertet magnos ficus Carthagini arces,
Vicinosque hostes hoc Cato teste probat,
Defendit primos arbor ficulnea soles,
Quom lupa sola sibi Romule mater erat.
Quom nimis Eufратem cupide Romanus adiret
Haec Crassum admonuit triste caveret iter.
Haec arrecta fuit strati praesaga pudoris,
Hinc etiam nobis omen habere solet.
Quid quod in hanc nostrae latitant arcana salutis.

{Pigna 227}

[*Syke gar phyllon to sklowoddesex**]
Scit praestare suos, nec scit promittere census,
Atque ferax adeo floris honore caret.
Phytalus hospitio Cererem suscepit et inde
Cecropiam ficum nomen habere putant.
Sunt et qui ficum flammis Titana Coruscis
Dum movet in superos obriguisse ferant,
Illa pecus Neptune tuum commendat: et illud
Quom venit in mensas gratius esa facit.
Sed non urbanae tantum stat gratia, verum
Ipsa suas laudes ficus agrestis habet.
Scilicet indomitos cogit iuga ferre iuencos,
Ingentesque iras dedidicisse iubet.
Naufragus, atque diu ventis agitatus Ulysses
Auxilium vitae non aliunde petit.
Hinc repunt volucres, hinc praecoqua proxima ficus
Venditor hinc clamat [*tout ephenason eti*].
Se quantum inter nos distat? tu munere certas
A grato satis est, scilicet esse mihi.
Dulce tuum duro commuto munere, muntis,
Hoc quoque si poscis, quid sibi [*syka thele**].

QUOD SIT AMICAE MANCIPATUS.

QUID mihi vobiscum o socii? mea pectora frustra
Poscitis Euphrosyne vendicat illa sibi,
Euphrosyne sibi habet: sibi possidet, omnia secum
Abstulit, atque suo condidit una sinu.

{Pigna 228}

Illa mihi incauto rapuit cor, et intima prorsus
Pectora lacteola est depopulata manu.
Me miserum, qui nunc sine corde, et pectore vivo
Si non est potius haec mihi vita mori.
Sed mihi mors melior foret, atque optatior, at nunc
Vivere nec fas est, nec bene posse mori.
O superi si non aliter fas tollere flammis,
Una sit et flammis, et mihi summa dies.
Illa dies felix, et fausta vocabitur a me,
Excutiam a saeuo qua mea colla iugo.
Libera inlysiis nostra umbra uagabitur aruis,
Ni modo inE lysiiis ius quoque habebit amor.
Me miserum frustra queror, et magis ingruit ardor,
Saeuit, et in misero pectore flamma magis.
Ah crudelis, et ad nostras tam surda querelas
Te nihil iste dolor moestaque verba mouent.
Quoque magis frustra lamentor, acerbius uris,
Atque in me tanto saeuus ignis agit.
Denique quid faciam ignoro, tu sola salutis
Spes mihi, tu vitae maxima causa meae.
Nanque ego ne duros properarem abrumpere nodos,
Obstitit illa mihi grati, suada, lepos.
Ille decor vultus, quo me per saepe cadentem
Faucibus ex orci restituisset potes.
Tene ego desererem, te chara relinquere possem?
Ah mihi acerba dies, ah mihi dura dies.
Possem ego, purpureis ergo caruisse labellis,
Possem ego tam pulchras destituisse comas?
Possem ego ledeis certantia lumina flammis,

{Pigna 229}

Et tam mellito linquere verba sono?
An te cupidineos penitus consumar in ignes
In cineres potius delicuisse uelim.
Nu tamen, o si te semper uehementer amaui
Et uehementer amo mitior esse uelis.
Quandoquidem tua sunt, quae tam crudeliter uris
Pectora, et haec tua sunt quae male corda domas
um tuus, et tenues si fors dissoluar in auras,
Quicquid erit damni crede erit omne tuum.

CANTUS IN BACCHI NATALI.

TERGEMENAE interea ducentes pensa sorores,
Pectora fatidicis excruere modis.
ascere magne puer scoeti Iovis ignea proles,
Bis genita, et stygias bis subitura domos.
Nu paries coelo risus, tu gaudia terris.
Dicerisque hominum laetitia, atque deum.
e praesente suos ponet Ahamnusia fastus:
Nec mala paupertas noxia tela premet.
e concentorem toto colet amne itheron,
Accedentque tuis mollia sarta comis.
u poteris duris Martem vincere catenis:
Tu poteris facili suggerere arma manu.
e formi dabit primum phlegrea iuventus,
Nec caeli vindex promptior alter cit.
t tua membra licet fuerint discerpta per agros
Tunc te plus metuent, quom rediuius eris.
pe cleonaeos iryntius addet amictus,
Atque tui socius saepe laboris erit.
lethia comes, comes et segura voluptas,

{Pigna 230}

Te circum et charites, et lepor omnis erit.
Tu matrem eripies mediis de faucibus orci:
Grataque erit pietas empta pudore tibi.
Seque amor ipse tuo debere fatebitur igni,
Et natura parens et pelago orta Cenus
Ante suos currus victus procumbet Hydaspes:
Teque corymbifero lynces in axe ferent.
Euoe Silenis clamantibus antra sonabunt
Succinet, et multo concita turba mero.
Tyrsgeri Fauni, et nartheocophori Lebedae
Turba procax largo psymmithio ora linet.
Tu Dionysus eris, tu Lysius, cuius, euan.
Et multum in multo numine nomen erit
Mox tibi fdifagi salient delphynes in undas,
Contemptorque tui nullus inultus erit.
Quin etiam lauros hederis, et plectra choreis
Miscebunt uates dum tua sacra colent.

Et flavi crines tibi erunt, et honora iuventus:
Et semper radiis texta corona nouis.
Hoc tibi purpureo sub tegmine ducimus aurum,
Haec vitae series tota futura tuae.

LUDUS NYMPHARUM NIVIS TEMPORE.

NUPER hyperboreis aquilo de cautibus haustas
Irriguo late sparserat ore nives.
Horrida nocturnis canebat terra pruinis,
Fulmen concretis omne rigebat aquis
Atque astricta gelu labentia vellera coelo
Sublustris circum causa nitoris erant.

{Pigna 231}

Hoc igitur blande candore allecta Melaenis,
Huc inquit comites, huc Galatea voca.
Huc agite nympphae seu stagna liquentia curae,
Seu mage furtiuis culta fouetis aquis.
Huc nympphae Aonides, quaeque inter lustra ferarum
Montiuagae colitis innuba signa Deae.
In numerum hybernas iuvat exercere palaestras,
Et niue suffartas conseruisse manus
Haec vix fata, et iam linquunt spelaea apeae
Decurrunt Dryades, aiadesque iugis.
Liquentesque globos volucrum meditantur in orbem:
Et compacta gelu protinus arma parant.
Inque uicem ymphae gelidos luctantur in ictus,
Perque sinus fluidos lubrica sela cadunt.
Tespia florentes suras evincta coturno
Concreto Aegeriae perculit imbre genas.
Percussaeque genae dulcem traxere ruborem,
Scilicet in niveo plus decet ore rubor.
Tum vero Aegeria non hoc impune feremus
Dixit, et ultrices tendit in ora manus.
Tespia sed fugiens sibi quo noua tela pararet
Labitur et reteggit nobile lapsa femur.
Riserunt nympphae risit nemus omne propinquum,
Assurgit celeri protinus illa pede.
Tum festinantem moles glomerare niuosas,
Aegeriam rapida cyrrha morata manu est,

Illa autem in Cyrrham totum iacit agmen aquarum.
Et munus dixit hoc pietatis habe.
Tum docta urymene certamen triste diremit:

{Pigna 232}

Dum dirimit: pressit fluxa ruina comas,
Disiecitque omnes Sublimia vertice crines.
Disiectis Aquilo suauiam mille dedit.
Concitataque urymene nunc hanc nunc provocat illam,
Atque hostem quoniam nescit, ubique putat.
Nec minus Aedone proles generosa Calypeus,
Deturbat Clio clam pede adorta pedem.
Nysa inter Corylos, inter myrteta Lycoris,
Se Nemesis Lauro, se salice Hyla tegit.
Atque locum nactae modo in hanc iaculantur, et illam,
Et iaciunt furtim, seque deinde tegunt.
Dum socia Dryades arbusta indagine cingunt
Atque illas latebris deuoluere suis.
At tunc praecipiti prorumpunt agmine nymphae:
Atque omnes propere mutuus ardor habet
Hybla hon Charitessa edain Lyd G appetit Aegle
Et post se longum quaelibet agmen git.
Certatim fugiunt, certatim deinde sequuntur,
Alternoque errat Laurea utrinque gradu,
Ecce vides victas, modo quas uicisse putaras
Nec sors una manet, nec manet unus honor,
Dumque ita decertant, dum ludicra praelia miscent
Misceri audierunt omne fragore nemus.
Protinus arrexere aures, atque omnia lustrant,
Congestaeque manu procubuere niues.
Ecce adsultantes satyros de vertice montis,
Atque hilares Panas prosiluisse vident.
Nec mora fistino complerunt omnia cursiu:
Et raptim instructos deseruere choros.

{Pigna 233}

Tum rupes propere, et solitos petiere recessus:
Et trepidae latebris delituere suis

MASINISSA SOPHONISBAE.

QUOD* ullam prima scripsi tibi fonte salutem
Hoc primum duri carminis omen habes.
Ipse quidem solitum morem seruare volebam,
Sed mihi scribenti non erat ulla salus.
Quod licet o coniux, utinam mihi plura licerent,
Do tibi ne longum sit cupienda salus.
Et cum felicem nequeam te reddere certe,
Vindice me infelix non potes esse diu.
Hac seruare fidem tantum mihi parte relictum est,
Caetera quom nobis inuida fata negent.
Nec cecidisse mihi genialia pacta putato,
Neue datam credas me uiolare fidem.
O sicut memori manet, et mihi mente manebit,
Posset ita ex animo tuta manere fides.
Si mihi pro voto fortunam fingere detur,
Consiliumque mihi non aliunde petam.
Pars quota curarum iubeattibi cura salutis,
Scilicet haec miseros sollicitare solet.
Sublimis longeque viri felicior ausis
Inter getulas conspicienda nurus.
Ires participem mecum ductura triumphum,
Nuper ab incauto praeda relictia viro.
Captiumque un scires hac parte Syphacem,
Quod solita maior conditione fores.

{Pigna 234}

Denique quicquid amas iuravi victor amanti
Ex nulla nesses parte carere fide.
Stat mihi adhuc animo praesens tua flentis imago,
Obuia quom primo limine facta mihi es.
Addebant lacrymae decus, et uox aegra mouebat,
Et scissae uestes, et sine honore comae.
Quid dicam? quom tu praebens mihi pectus apertum,
En iugulum dixti quem petis, ense feri.
Illum ego ne iugulum, mea lux, mea vita ferirem?
Quippe tuus sanguis non meus inde fluat.
Quid fles, quid miseros dixi corrumpis oellos?
Nullus ab hoc prorsus imminet ense metus.
Nostra eris, et fidei tibi sit mea dextera pignus,
Tu modo sollicitos pectore pone metus.

Non tu vincta manus capitolia celsa videbis,
Nec tibi seruili pensa trahenda manu.
Et modo quae mansit, posthac fortuna manebit,
Et quod vir fuerat hoc tibi semper ero.
Neue aliquod possit promissa resolvere fatum,
Iuncta meo vives et moriere toro.
Annuat his partim enus, et partim irrita fecit
Non vives nostro sed mouere toro.
Cumque tuae nequeam vitae seruator haberi
Nec reus in visae preditionis agar.
Non equidem sceptro mecum potiere recepto,
Sed nec victrices experiere manus.
En propinabit tristem cratera minister,
Atque assertori pocula sacra Iovi.
Haec tibi connubii certissima munera sunt,

{Pigna 235}

Hac dotis numeros accumulamus ope.
Ebibe, et auspiciis calicem felicibus hauri,
Degeneres animos non timor ullus agat.
Sic docet Hasdrubalis sobolem, sic patria victrix,
Sic magni Hannibalis fortia facta monent,
Hoc Gisgonis aui uotum est hoc suadet Hamilcar,
Hoc tibi barchinae gloria gentis opus.
Factio quid cupiat diuersa, quid appetat Hannon
Coniectare etiam me reticente potes.
Sume age, nec quicquam generosos terreat ausus,
Neue reformides nomen inane necis.
Mors etenim est homini communis meta laborum,
Et mala quom soluat nil habet ipsa mali.
Res una est, quae te vel sola offendere possit
Si suerit laeti forma pudenda tui.
Si timida, et stygias inuisas degener umbras
Et famam, et vitam tempore mensa pari.
Ah quanto satius fragilem contemnere vitam,
Ut te post cineres fama loquatur anus.
Res brevis, et facilis mortem constanter adire
Sed brevis haec longi causa decoris erit.
Non poterunt hostes ipsi non facta probare,
In sexuque animos deteriore mares.
Quales deinde viros, quantosque in bella putabunt?

Audeat haec quando fortia molle genus.
Romam etiam fama haec celebris penetrabit, eritque
Matribus ausoniis nomen in ore tuum.
Nescio quas multum celebrant heroidas illae,
His reor accedet mox Sophonisba comes.

{Pigna 236}

Canaque cum Cyrtham post secula venerit hospes,
Hic olim, dicet quanta puella fuit,
Quod si sera aetas tam claros nesciat actus,
Nec tibi contingat posteritatis honor.
Attamen est melius inuisam obrumpere vitam,
Et longe praestat deperiisse semel.
Quum perferre diu Romani opprobria fastus,
Arbitrioque hostis sanda nefanda pati.
Nec tamen intactum quicquam immotumue reliqui,
Ut te perfruerer sospite sospes ego.
Sed deus invidit nostro minus aequus amori,
Et qui post superos regna latinus habet.
Scipio factum odit, me Lelius increpat ultro,
Et non temnendas addit uterque minas.
Et iam nulla potest damnis medicina parari,
Mors sola aerumnas absoluisse potest.
Saepe mihi fateor fuit impetus ire per ensem
Et vix se a iugulo continuere manus.
Continuere tamen, quod nec peperisse salutem,
Nec mea mors poterat cosuluisse tibi.
Et discrimen erat si me mea fata tulissent
Ne tua res staret deteriore loco.
Nec vivam quod sit post te mihi vivere dulce,
Omnia quom tecum gaudia nostra cadant.
Sed mihi in invidiam fortunae vivere certum est,
Ne prorsus nostris gaudeat illa malis.
Multaque quom videat, non funera bina videbit,
Nec gemina tinget caede superba rotam,
Adde quod ex aliqua fuero dum parte superstes,

{Pigna 237}

Tu quoque vel magna parte superstes eris.
Ipseque dum vivam medio mihi pectore vives,

Et neutrum, aut idem finis utrunque trahet.
Multa tuos etiam tangent hinc commoda mane,
Nam ueniet cineri debita cura tuo.
Et vernos flores uiolis pallentibus addam,
Nec patiar lacrymis illa carere meis.
Inscribam tumulo carmen miserabile luctus
Quod nostri, et nostri testis amoris erit,
Vir Masinissa, uxor Sophonisba, periuit uterque,
Vivus hic, haec fato fortiter usa suo.

PENELOPES NOX PRIMA.

ITE agite ò radii, textumque retexite pensum,
Ut fiant nostrae tempora longa morae.
Nec vos insolitus labor, et nocturna fatigent
Tempora, et ad noctem continuata dies.
Cernitis ut tacito labantur sydera caelo,
Et semper notum luna recurrat iter.
Et polus assidua sese vertigine flectit,
Cunctaque pernici concitus axe rotat.
Ipse pater, qui audit, qui conspicit omnia Phoebus,
Impulit audaces qua prius urget equos.
At nunquam repetunt veterem mea gaudia cursum,
quae mihi plus nimio deperiere semel.
Ite agite o radii, textumque retexite pensum,
Ut fiant nostrae tempora longa morae.
Nec pigeat dextrae, nec vos parere sinistrae,
In defessa suis utraque facta malis.
Annus agit rapidi sinuosa volumina cursus,

{Pigna 238}

Aeternasque suo conficit orbe vices,
Tristis hyems late gelidis tegit arva pruinis,
Tempore quae verno mox subeunte liquent.
Ver ditat violis campos, et floribus aureis,
Qui victi aestivo deinde vapore cadunt.
At mihi semper hyems madidis super incubat alis,
Semper et ingelido pectore bruma riget.
Ite agite ò radii, textumque retexite pensum,
Ut fiant nostrae tempora longa morae.
Notum iter hoc distat quod quae modo trita secund*

Orbita, nunc vobis prima terenda datur.
Cincta caput radiis ardentibus excoquit aestas
Poma sub autumnii tempore digna legi.
Nec minus autumnus tot gratis foetibus auctus
Protinus hyberno frigore perdit opes.
Atque ita per numeros, hyemi ver, torrida Veri
Aestas . autumnii mox subit acris hyems.
At me urit semper curis ardentibus aestas
Veris et autumnii tempora nulla mihi.
Ite agite o radii, textumque retexite pensum,
Ut fiant nostrae tempora longa morae.
At tibi ne grave sit rursus mea tela retexi,
Quod tibi mox adimit reddet amica dies.
Sic modo lascivi tondebant gramina tauri,
Gramina quae virides deposuere comas.
Sed quoniam terrae vivis radicibus haerent,
Terra potest primum restituere decus.
Perdit et amissum solita est reparare colorem,
Deliciis felix daedala terra suis.

{Pigna 239}

Me miseram postquam primus mihi deperiit flos,
Omnino spes est floris adempta novi.
Ite agite o radii, textumque retexite pensum,
Ut fiant nostrae tempora longa morae.
Vos quoque non adeo felici ex arbore caesi,
Arborea nostis conditione frui.
Et frondes motare novas crispantibus euris,
Et languere iterum succutiente noto.
Nostis uti pinus cybeleia poma remittant,
Nostis uti rursus saepe remissa parent.
Vidistis quoties cyparissos vertice conos
Gestantes? quoties et sine honore suo?
At postquam boreas nostrum decussit honorem.
Mi ephyrus nullam ferre valebit opem.
Ite agite o radii, textumque retexite pensum,
Ut fiant nostrae tempora longa morae.
Quo magis attrivit labor insuperabile lignum,
Assuevit, vobis hoc minus esse gravis
Quo magis exposita est saevis aquilonibus arbor,
Hoc multo reliquis durior esse solet.

Indurat quoniam venias penetrabile frigus,
Materiemque gravem, perpetuamque facit.
Si qua autem fracto tepidos tergo excipit austros,
Illa vetustate mollis, inersque cadit.
Hac pressum ratione diu superesse dolori,
Quom me perpetuo sollicitudo premat.
Ite agite radii, textumque retexite pensum,
Ut fiant nostrae tempora longa morae.
Nos decet assuetos pro tempore vertere mores,

{Pigna 240}

Porrigere et victas utilitate manus.
Donec enim nostris obsisteret Ilion armis.
Ilion argolici fama dolorque soli.
Per saepe accepi, ut voto fortuna faveret
Argivos proceres assimulasse fugam.
Saepe etiam nostros peteret cum navita portus,
Adversis vidi vela dedisse notis.
Sed mea per scopulos vexata, allissaque puppis,
Quid fugiat novit, non ubi sistat habet.
Ite agite o radii, textumque retexite pensum,
Ut fiant nostrae tempora longa morae.
Saxa etiam saxa acteo quae in littorae cernis,
Et quae noritio vertice caesa cadunt.
Viva prius fibris terram, et radice tenebant,
Nunc nudum ventis excruere latus.
Quin et in adversas se obfirmat populus undas,
Quom sudum, egeritur tota saburra sinu.
Et sacri pisces tranquilla per aequora ludunt,
Fluctibus immineat si qua procella, latent.
Nostra caret vicibus fortuna, sed in mea semper
Damna tenax, tantum hic mobilitate vacat.
Ite agite o radii, textumque retexite pensum,
Ut fiant nostrae tempora longa morae.
Neve adeo pigeat vos per subtegmina nota,
Pernici toties ire, redire gradu.
Hanc operam praebete mihi . iuga dura iuventi
Quom bene protulerint, mox quoque ferre solent.
Et quanquam iniustum cervicem attrivit aratrum,
Attamen attrita grandia plaustra trahunt.

{Pigna 241}

Hauserit et posquam cupidus plena ubera pastor,
Improba lanitii damna subibit ovis.
Sic caret induciis noster dolor, atque vicissim
Una est perpetui meta, gradusque mali.
Ite agite o radii, textumque retexite pensum,
Ut fiant nostrae tempora longa morae.
Annua mortales celebrant solennia divis,
Atque aras festa cingere fronde solent.
Ipsa suum quaerit moerens Aegyptus Ostrim.
Et mox inuento numine laeta redit.
Publica laetitiae lux est sacrata quotannis,
Publica maestitiae stat quoque dicta dies.
Summa suos seruant cursius, atque inde recursus
Ambages seruant non minus ima suas.
Omnia cum redeant, nunquam redit unus Ulysses,
Cumque meo nunquam dulcis Ullysse salus.
Ite agite o radii, textumque retexite pensum,
Ut fiant nostrae tempora longa morae.

PENELOPES NOX SECUNDA.

ITE agite ò radii, textumque retexite pensum,
Ut fiant nostrae tempora longa morae.
Arduus umbrosa consurgit in aethera fronte
Mulifido fundens ore citerus aquas.
A dextra magnum cingit latus ardua lotos,
Ceruleisque abies conspicienda Deis.
At laevam quaeras, et plurima pinus inumbrat,
Atque acer, atque bono phagus amata Iovi.
Caetera pars longe tumidum prospectat in aequor.
    Obiicit, et querulis fluctibus omne latus.

{Pigna 242}

Hac curi, ephyrique solent confligere parte,
Cumque ima annosas uellere caute trabes.
Ite agite radii, textumque retexite pensum,
Ut fiant nostrae tempora longa morae.
Hac puto qua uenti, qua certant murmura ponti,
Et leuis allisa rupe remugit aqua.

Innum era buxus componit imagine frondes,
Ude suae Triton Doridiserta legit.
Hinc etiam vobis uestra est nisi fallor origo,
Indicium macies et color iste facit.
Perpetuus quoniam qui vos circunstrepat horror,
Pallida plus uimio reddere membra solet.
Exemplo esse potest coniux tua fortis Ulysse,
Non coniux verum, coniugi umbra tuae.
Ite agite o radii, textumque retexite pensum,
Ut fiant nostrae tempora longa morae.
Quod si vera canunt uates, si credere dignum est,
Quae loquor haud frustra nunc mea verba cadunt.
Nanque animam, et sensum vobis testantur inesse
Quo presagiri saepe futura solent.
Quod si forte aliquis vos sacris ignibus infert,
Contractae frondes signa doloris habent.
Et si aures votis faciles bona numina praebent,
Hoc vestro crepitu testificante probant.
Heu heu venturo quoties crepuistis Ulysse.
Lusaque sum demens credulitate mea.
Ite agite o radii, textumque retexite pensum,
Ut fiant nostrae tempora longa morae.
Quin et tenarias vulgata est fama per urbes,

{Pigna 243}

Fama ingens cui non demo nec addo fidem.
Hanc sane rumor multo assertore tuetur,
Buxum olim puerum Persiphonea tuum.
Iussum abs te, ynthae ceu ditis munera fertet,
Munus ferre sub hoc pallor, et horror erat.
Ut simul ac esset persusa hoc munere nymphea
Decolor, atque oculis iam minus apta foret.
Me miseram, nunquam petii connubia Ditis.
Hei quasi sim pellex par mihi poena data est.
Ite agite o radii, textumque retexite pensum.
Ut fiant nostrae tempora longa morae.
At puer imperium dominae studiosus obibat,
Sollicita gestans munera saeua manu.
Heu puer infelix, heu mens ignara futuri
Nescis haec, nescis quid sibi dona parent?
Nanque ferunt illum passu dum concitus iret,

Add silicem laeso procubuisse pede.
Procubuit, lapsu disfracta est lignea pyxis
Quae nunc de pueri nomine nomen habet,
Scilicet hic etiam miseros fortuna fatigat,
Quod nequeant summis delituisse malis.
Ite agite o radii, textumque retexite pensum,
Ut fiant nostrae tempora longa morae.
Ille autem iacet attonitus, nec surgere curat,
Nescius an redeat vel breue pergat iter.
Hinc metuit dominam, hinc frustra se pergere sentit,
Ergo Dem auxilium segnis inersque vocat.

{Pigna 244}

Nam pater ipse herebi gemitus miseratus inanes
Frondebis, et viridi cortice membra tegit:
Dure iaces, penitusque tuis stupor ossibus haesit:
Nec multo melior sors tua sorte mea est.
Ite agite o radii, textumque retexite pensum,
Ut fiant nostrae tempora longa morae.
Atqui debuerant aboleri morte dolores,
Et tua iam tandem fata carere malis.
Ecce etiam tua post obitum praecisa bipenni
Membra gemunt miseris mox quoque aducta modis.
Nanque breuem in modulum te saeuus utrinque redegit
Daedalus, in medio caetera lintre cauat.
Spondae extrema tegunt, rhodius ceu nauita fluctus
Arcet et e gemino margine vela regit.
Nec mirum quod uestra adeo mihi constet imago
Illa voluptatis portio summa meae.
Ite agite o radii textumque retexite pensum,
Ut fiant nostrae tempora longa morae.
Addimus huc longum qua sese porrigit axem.
Quem circa tereti vertitur orbe rota.
Haec vomit assiduo latentia fila rotatu,
Quasque hausit refluo turbine reddit opes.
Scilicet hinc facili currunt sub tegmina lapsu
Qua nixu alterno lubrica trama rapit.
Non aliter tenues emittit aranea telas
Ipsa suo pariter pondere et usa manu.
Quis putet hic nostrae versatur summa salutis,
Haec dabit aut adimet gaudia longa mihi.

Ite agite o radii, textumque retexite pensum

{Pigna 245}

Ut fiant nostrae tempora longa morae.
Tandem nequa mali facies incognita vobis,
Denique pars aeui ne qua dolore uacet.
Vos mihi mancipio crudelia fata dedere,
Et gemitus testes vos statuere mei.
Nanque decent nostras ligna infelicia curas,
Et miseros miseris Di sociare solent.
Alternis igitur solari fata querelis,
Et licet alternasque indoluisse uices.
O summis sors plena malis, lenire dolorem
Hunc nihil excepto quippe dolore potest.
Ite agite o radii, textumque retexite pensum,
Ut fiant nostrae tempora longa morae.
At ne vos pigeat tantum perferre laboris,
Neve mihi hanc operam sit meruisse grave,
Nam si quando Ithacam voster remeavit Ulysses
Attigeritque bono patria regna pede.
O Grata ego vos reduci demum sacrabo Minervae.
Ut vestros titulos postera secla legant.
Dicet et adveniens externis hospes ab oris,
Hi dominae illaesam sustinuere fidem.
Dicet, at in longum vestri ibit gloria tempus
Nec partus vobis emorietur honos.
Ite agite o radii, textumque retexite pensum,
Ut fiant nostrae tempora longa morae.

DE MORIBUS SCYTHARUM AD DANIELEM FINUM.

QUAE loca nunc teneam Daniel si forte requiris.
Flebile Peligni perlege vatis opus.

{Pigna 246}

Hic ubi describit Pontum, et loca proxima Ponto:
Exilii que gemit tristia fata sui.
Nec mala quae scribit: credas scripsisse poctam,
Sed crede clario cuncta relata Deo.
Testis ego, atque utinam testis ne nota loquatur

Omniaque a vera sint aliena fide.
Naso Tomos coluit quod nunc dixere Tomisuar,
Dis sex hinc decies millibus illud abest.
Quanquam alii sese illustres tanto exule iactant
Qui prope parrhasiae Doridos arva colunt.
Ostentant alii nitido perfecta argento
Arma quibus Naso triste notauit opus,
Haec quoque nunc (si vera ferunt) in margine seruant,
Hoc calamo curas Naso levare solet.
Atque ita quae fuerant misero ludibria vati
Nunc sunt barbarico nomen, honosque solo.
Sic quoque nostra legens fors olim Barbarus hospes.
In nostras lacrymas ambitiosus erit.
Iospitium misero vati dedit axena tellus,
Hospitiumque nobis agria terra dedit.
Axena nomen habet, quoniam sit in hospita, verum
Daec nomen nacta est feritate loci.
Nec tu Panonnia credas me vivere terra,
Pannoniae fines concitus Ister habet.
Atque datum est postquam profugos transire Sicambros,
Qua nunc barbarico est nomine Buda vetus.
Et qua paruus gon m agno committitur stro,
Unde Istrigonium nomen habere putant,
Iam Scythiae late arua patent Bessaeque, Getaeque.

{Pigna 247}

Et qui de secto Sarmata potat equo.
Iam sinuant rapidi lunatos Iayges arcus,
Hei mihi pene i llas hostis ademit opes.
Nam modo praesidium revocabat Iayge terra
Barbara segnities, et male suada fames.
Sed pater omnipotens tanto in discrimine regni
Rebus opem lapsis, auxiliumque tulit.
Ipsa manu pedites salebrosa per auia duxit,
Et tempestiuas obsidionis opes.
Hunc vero natura locum deuouit, et illa
Abstulit unde homines vivere dona solent.
Non hic palladiae ramum spectabis oliuae,
Nec quid protendat pacis amator habet.
Non hic arboreos foetus gravis educat annus
Phyculus unde sibi nunc quoque nomen habet.

Non glandes formosa suos Amaryllis amabit,
Non hic Hesperidum carpat avarus opes.
Morus abest, quod abest sapientis nomine digna,
Et phyllis gemitus non habet unde probet.
Nec potis est Phoebus circundare tempora lauro.
Nec cingunt Ceneri myrteaserta comas.
Non Ceres hic segetes profert, nisi victa labore,
Quasque parit fruges terra coacta parit.
Ipse pater Bromius, qualis Titanas agebat:
Qualis materno protulit igne caput.
Talis adest, tales dat toto pectore flammam
Ah quanto melius prorsus abesse fuit?
Tetra tegunt passim steriles absynthia campos
Delicias, et opes testificata soli.

{Pigna 248}

Adde quod aeterna torpet caligine caelum,
Et dirae nubes occuluerunt diem.
Magnarumque inter rerum miraculacensent
Sol quoties puro protulit ore iubar.
Tristis hyems madida verrit uestigia palla,
Hirta comas, duro pectus operta gelu.
At boreas pulchrae nunc immemor Drithyiae
Irato gelidas conspuat ore niues.
Tum durae matres excludunt pignora tectis,
Ut se musta igni corpora duret hyems.
At nudi infantes perfusi membra rubore,
Excursant campos et iuga operta gelu.
Dum sua defessi repetentes lustra labore
Appositas pulvis emeruisse probant.
Mox canere, et large strati fuligine somnos,
Concipiunt furnis qua niger igne calet,
Implexos videas, caput urget cruribus, ille
Hic femur, hic turpes occupet ore nates,
Polluit infames undas, et sulphure tellus
Nec faeile occurrit uena salubris aquae.
Sulphurei sane corrumpunt flumina cursus,
Sed nil quod morbis auxilietur habent.
Sic habet ingenium Daniel, caeliq, soli.
Insita quae genti ne meliora putes.

Segne hominum genus est, et turpia in oia natum,
Et cui tennpus iners per scelus omne perit.
Ncn hoc ing enuas certas exercet, abestque
Qui tabulas urat, qui rate marmor aret,
Rarus et hic culto male grato incumbit aratro,

{Pigna 249}

Hirsutique trahunt vix iuga dura boues.
Nemo in quincunces novit disponere ramos,
De clivo nullus ducere novit aquas.
Quicquid habent quicquid tractant fortuna ministrat,
Nec ratio, nec habet docta Minerva locum.
An pietasan forte fides fera pectora tangant
Moribus a gentis hoc quoque scire potes.
Illa quidem credit facinus ieiunia rumpi,
Occidiss hominem sed scelus esse negat.
Quisquis erit fuluo cui C ona exturgeat auro,
Hospes sit quanvis, hospes, et hostis erit.
Et plerique solent densa sese abdere sylva,
Hoc quaestum facere, hoc aera merere putant.
Si quis enim infelix occurrat forte uiator,
Protinus infandum sica facessit opus.
Nec vitam exuuiis redimit, sed cuncta sub ictu
Depereunt, animos tanta libido premit.
At quam dulce manus Italo si sanguine tingant
Nam palma haec pondus maius honoris habet.
Quom peterem cur sint Italos sine fine perosi
Responsum, ut victor caetera victus eat.
Nec tantum de plebe homines hoc fortiter audent.
Verum est praecipuum nobilitatis opus.
Scilicet hos inter comites mihi vivere dulce?
Scilicet his demens moribus utar ego ?
Quaeritur his nomen per pocula plena, putant;
Corpore in humano perdere vina decus.
O quoties videas distentos viscera Baccho
Turpiter in media prccubuisse uia.

{Pigna 250}

Atque alios circum madidis saltare choreis.
Dum saltant trepidum praecipitasse caput.

Dant plausum socii, dat raucum tiubia cantum.
Inguine perspicuum succutiente femur.
Nam femur haec regio nullis campestribus abdit,
Fibulaque exturgens quae liget inguen abest.
At quom cyaneas late nox explicat alas,
Mortalesque ad se quom vocat alma quies.
Nota ferae quom lustra petunt, arbusta volucres,
Quomque suos Proteus pellit in antra greges.
Is nullus locus esse solet, cui corpora credant
Fessaque per lucem membra labore leuent.
Sed quicumque locus fuit obuius, illicet illo
Corpora farta cibo deposuisse iuvat.
Scilicet in mensa deprehensis mensa cubile est,
Deprehensi in templis horrida templa tenent.
Quinetiam pueris adeunt quicumque magistros
Luce dabunt fulcrum scrinia, nocte torum.
Ille Maro Cyrrhae decus, et tua fama Cytheron,
Festis erit carmen non nisi vera loqui.
Quom palatinus praeses sua pignora vati
Artibus ingenuis erudienda daret
Ille hominis clari precibus plectus. et auro
Sperabat large cuncta habitura fidem.
Atqui ob iter fessus quom prima nocte rogaret
Instrueret facilem qua sibi parte torum,
Pr pudor exclamat praeses, quae ignauia tanta ette
Ut nisi pulvinis non iuuet empta quies.
At nobis quibus es mos factis prodere famam

{Pigna 251}

Et stratum et scortum poscere crimen idem est.
Erubuit uates, et foeni membra maniplis
Vix tandem inuentis fessa labore locat.
At palatino feretrum non lectus in aula est,
Nam feretrum lecti suevit habere uices.
Ut plane agnoscas hoc viva cadauera condi,
Quae plane efferri par foret ante diem
Quid? quod et inclusi thermis se ardentibus urunt.
Et quae non possum ferre hipocausta colunt.
Nec satis hoc epulis etiam sua viscera torrent.
Et pipere accendunt gingiberique dapes.
Una acres Raphanos fastiditumque Cyminum.

Quodque Helenae ex lacrymis nomina seruat olus.
Et sale duratos caules, et frigore ponunt
Cumque suis setis rancida terga suis.
Huc omnes sine more manus immittere certant,
Plusque potest, qui plus, carpere, laudis habet.
Turpia concretis addunt mancilia uillis,
Nec qua te pofssis tergere mappa datur.
Omnia quae stomachus non solum ferre recuset,
Sed vix hoc carmen te puto posse pati.
Nam bene si ingenui mores agnosco palati,
Nausea de versu iam tibi facta meo est,
Sed licet et montes, et diuidat inuia tellus,
Et mare, et excelsts flumina nata iugis.
Infensi; hominum mores, et in hospita mundi
Portio et heu miserum me mea fata trahunt.
Non tamen haec, cumque is incommoda mille ualebunt
A patria curas dissociare meas.

{Pigna 252}

Quin vivat uestri semper mihi cura sodales,
Absentemque absens, me procul esse negem.
Et tua prae cunctis Daniel succurrat imago,
Illa mihi innumeris dueis imago modis.

ROCCHAE CANIS ENCOMION.

QUOM lego, quom sotii naturae arcana loquuntur,
Nos viden ut cupide respicit ista cans?
Et siquid docte siquid dicatur acute
Ora auresque mouet ceu bene dicta probet.
Quin et labra mouet ceu respondere parata,
Humana posset si modo voce loqui.
Stans etiam pedibus primis adlectat amice:
Quos nobis liceat iure vocare manus.
Quin et recta solet multos producere passus
Et recto vultu sydera suspicere.
Et quom non aliter testari possit amorem:
Adludens blande basia ferre solet.
Si pilus, aut labes nostris in uestibus haeflt:
Aut lingua, aut cauda tergit utrunque sua.
Nusquam abu, et libros inter versatur, et illos

Aut legit, aut certe more legentis agit.
At quoties nobis sacra sunt facienda camoenis:
Prima omnes inter gymnasium illa subit.
Et solium scandens omnes prospectat, et inde
Approbat assiduos, desidiamque notat.
Certe olim Lacydem sestatus dicitur anser,

{Pigna 253}

Miratus docti pectoris anser opes.
Sunt qui Damonem latuisse sub ansere credant.
Cur ego non credam sub cane Pythagoram?
Et quando solet aduersos timuisse Molossos
Sub cane forte putem verius uripidcm.
Quem laniasse canes media sub nocte feruntur,
Auctores diri nunc timet exitii.
Quippe et Anaxagoras illi monstrasse putatur
Quae sectanda forent, quae fugienda frent.
Ignotus si forte aliquis penetrauerit aedes
A quo uelfurtum aut insidias metuat.
Actutum celeri cursiu, ingentique latratu:
Hunc illum exterret, nec sinit esle domi.
Se nec dente tamen saeuit, nec mordicus ullum
Appetit, et sat habet exagitasse procul.
Verum siquis hero petulanter forte minetur,
Pro domino praesto est fanda nefanda pati.
Addsultat quantumque potest sese obiicit hosti,
Sauciaque hic demum promptius arma subit.
Et tunc dente fremit magis, et magis ingruit ira,
Nec sane dominus ni cadat illa, cadet.
Esse simultates felixque, canique perennes
Nouimus, haec vernis felibus ae qua tamen.
Delicias facit, et placide lasciuit in illas,
Atque pares uno sumit ab ore dapes.
Et quom uenantur mures, comes exit in hostem,
Et ducis, et partes militis una subit.
Lustra etenim rimatur, inaccessosque meatss
Donec praesagis naribus eliciat.

{Pigna 254}

Quom vero nacta est praedam mirabere lector,

Ludit post lusus liberum abire sinit.
Simia sola odio est, sola haec aequalibus armis
Nata giganteo sanguine bella mouet.
Haec lucta melior, melior se attollere saltu:
Eluditque sua mobilitate canem.
At canis in pugna melior contendere contra:
Conseruatque suas in statione uices.
Ergo praepetibus uariat victoria pennis
Inter se quotiens conseruere manus.
Simia virosos solita est infigere morsus
At canis infigit vulnera lata magis.
Quod si quis pugnare sinat pars altera donec,
Concidat, et cesset pugna dirempta nece.
Postquam constiterit permulto sanguine lucta:
Iudice me dabitur laurea fessa cani.
Simia hersitem i si me non omnia fallunt
Obtegit, hic rixas, hic fera bella mouet.
Sic quom olim premeret Troas argiua iuuentus:
Atque oppugnarent pergama mille rates.
Ille probris regum regem sine fine petebat,
Nec metus hunc poterat, nec retinere pudor.
Et Laertiadae, et magno obtrectabat Achilli,
Et vix mulctatus fustibus inde sapit.
Si nunquam magnis heroibus ille pepercit:
Qui potis a nostra est abstinuisse cane?
Hoe quoque chara magis, quo Monferratus in illam
Desipit, ille animae pars numerosa meae.
Inque sinum admittit, pulvinoque excipit alto:

{Pigna 255}

Atque suos lusus, deliciasque vocat.
Nec tam indulgenter nutrix blanditur alumnae,
Blandiri ex animo quam solet ille cani.
Quam bene nouit heri graphice, quam nouit amicos?
Quam rursus inclemens hostibus esse solet?
Fida comes ququo ire libet, nec terret euntem
Longum iter, et quando fessi alii ipsa recens.
Si quando a nobis digressa errore uiarum est,
Aut sane in turba substitit, aut triuiis.
Ipsa domum propere relegit uestigia retro.
Nec pluuiae, aut aestus detinuisse ualent.

Currit agros, peragrat montes, et flumina tranat,
Et rumpit quicquid causa morae esse potest.
Mox appulsa domum specula prospectat ab omni
Anxia, donec herum iam redisse videt.
Res mira est, sed vera tamen, si ianua clausa est
Ipsa manu pulsata, vel famulum ore vocat.
Illi nimirum musarum maxima Mneme
Omni ex parte suas suppeditauit opes.
Qua peter Aemyli, et meci magnae agmen equorum.
Truncantem segetes illa secuta bouem.
Abfuit, et quaesita diu, et clamata per agros
Credita iam prorsus deperiisse mihi.
Aut morsu laniata lupi Dryadumue rapina
Nec mirum Alcidae sic quoque raptus Hylas.
Inde domum repetens sublimi e parte fenestrae,
Gannitu exceptus miror adesse domi.
At tum certatim nostrum gratatur uterque,
Illa uod adsit herus, ipse redisse canem.

{Pigna 256}

E labyrinthis anfractibus egrederetur
Sponte sua, et filii non opus arte foret.
Si foret ad illi ripas, sacer esset Anubis.
Indica si teneat regna Sibota regat.
Si foret in caelo nunquam esset laetifer annus
Da Stygia, iam reditus e stygia liber erit.
Atqui nec canibus consueta uescitur esea:
Sed strobili, atque iuglans huic solet esse cibus.
Saccareos orbis etiam, et bellaria mire
Appetit ut dicas, quam sapit ista canis?
Pollio qui reges, regumque tot incluta facta:
Carmine prouexit vel super astra suo.
Saepe canis uoluit memorandas dicere laudes
Demum tanto oneri se negat esse parem.
Ille quidem implorabat opem, Phoebumque rogabat,
Sed frustra ephyri uota precesque ferunt.
Pollio nosce tuas vires respondit Apollo:
Sarcina non haec est uiribus apta tuis.
Nos superi, nos qui caelestia plectra mouemus
Possumus haec magna uix celebrare lyra.
Sed quoniam pater omnipotens componere sueuit,

ignum anima corpus, corpore dignam aniam
Non magna est, nec parua tamen, non ardua ceruix
Non caput, at toto corpore forma teres.
Candida tota prope est: nigras discriminat aures
Linea quae bifidam frontem, oculosque facit
Dextrae auris rarus spargit fastigia candor,
Ut fusos possis credere lacte pilos.
Una quae in tergo labes, quae cornua Lunae

{Pigna 257}

Assimulat, de me has omnia lactis erunt.
Et dentes ebori certant, et lingua corallis.
Glaucaque sub media lumina nocte nitent.
Quin etiam crispis densatur pectora uillis,
Marmaricus siueuit ceu leo ferre iubas.
Sub recta in morem falcis, uillosaque cauda,
Sensum animi blande significare solet,
Nomen Roccha illi est, nomen divinitus illi
Impositum e caelo causa petenda foret.
Vox audita die qua matris prodiit aluo
Roccha solo primum debita, deinde polo.
Et quotiens miseros exuret Sirius agros
Exustis agris Roccha leuamen erit.
Nam Ganymedeia fulgebit sydus in urna:
Usserit ut quicquid Sirius, illa riget.
Non Melitae huic patria est, teneris foecunda catellis:
Quas tepido solita est virgo fouere sinu.
Non albana tulit regio, nam corpore uasto
Hoc genus immanem Ahinocerota premit.
Aut elephanta rotat, dum magno concidat ictu,
Qualia miratus praelia rex Macedum.
Sane hoc Artusus fertur de semine natus,
Ille ursis saeuis ille timendus apris.
Quem dux Carutum nostri aeui maximus heros:
Vul sotium in yluis, vult sotium esse domi.
At mea Roccha sata est e stirpe utraque, refert;
Viribus hos, illos moribus, atque fide.
Talis erat nouit qui primus lyssea, talem
Esse canem iustae credimus rigones.

{Pigna 258}

Audierat generosum animi, et facta inclyta Rocchae
Et occhae inuidit nobile carmen eris
Tum Momum accersit, contra ut convitia faxit,
Et siquid possit iure notare, notet.
Scilicet ut dictas laudes convitia pensent:
Pruritusque auri gratus ab aure cadat.
Hic oculis Momus Roccham rimatur acutis,
Atque adeo exacte summaque et ima petit.
Atque ait olim hominem quom Iupiter absoluisset:
Erubuit, ratio iusta ruboris erat.
Nam quom animal uari ad fraudes, noxasque parasset
Sub medio speculam pectore non statuit.
Cornua eptunus taurino in vertice fixit
Cornua tauri humeris diximus apta magis.
Quom nobis olim Citherea oblata fuisset:
Tota placet crepidae non placuere mihi,
At nihil in Roccha video, quod carpere possim,
Omni ex parte placet, tota quadrata mihi est.
Displicet hoc, laudes sunt vera laude minores
Nec numeros implet musa pusilla suos.
Nunc, olim, quocunque canem quis tempore carpet
Ille magis Momo, credite Momus erit.
Laelaps, Moera, Lacon in postera secula vivent
Et te Roccha diu fama loquetur anus.
Ardua pellaee ruerint cum saxa peritae,
Aeterna vivet nomen in arce tuum.
Materia es vatuum tibi Pimpla instaurat honores,
Iiicient auidas nec tibi fata manus.
Et Cyri, et Cambosis squos longa obruit aetas.

{Pigna 259}

At tu post cineres Roccha superstes eris.

DE IOVIANO PONTANO.

CREDITUS ocubuisse Maro secesserat olim,
Ut caeli motus, labentiaque astra videret,
Mox rediens ad nos Ioviani nomine, terris
Quid felix prosit, quid noxia stella minetur.
Exposuit, nostrisque oculis substravit olympum,

Scilicet hoc deerat, pecudes, styga, praelia turmas
Scripserat, extremum votis fuit aureus axis.

IN PARTU IRENEAE DUCIS.

HUC ades o Lucina tuas tibi dicere laudes
Conuenit, et meritas pro tanto munere grates
Reddere, quom nobis optatam ex Hercule prole,
Quom nobis dederis felici e germine germen.
Huc ades o Lucina tuos adolemus honores
Auspicio Ireneae tuo quom munia partus
Functa sit, et dignam nobis utroque parentem
Det sobolem, solio quae olim potiatur auito.
Ireneae igitur Ahodanusque, et Gequana nomen
Ingeminent, laudes, feliciaque omina dicat.
Eridanus, laetas repetat Ferraria voces.
Cuncta iocis, resonent felicibus omnia votis.
Magnanimi Alcidae tollatur ad aetera nomen.
Dicite io Alcide hac unus coniuge dignus.
Dicite io Ireneae una est hoc coniuge digna.
Hoc quoque coniugio nata est dignissima proles.
Ergo age blande puer dulc complectere matrem,
Ergo age blde puer dulcem complexare parent,
Iam tibi tergeminae nent aurea fila sorores,
R 2

{Pigna 260}

Excubat ad Cannas fortuna, et patria virtus.
At tu summme pater sine quo mortalia uota
Irrita sunt, sine quo vis omnis nostra fathiscit
Aspice nos, nostrasque preces feliciter audi,
Atque tuo nutu nobis data munera sancit.

RISUS ENCOMION.

MEREOR abi, subeat risus, mihi pectora risus
Impleat: et laeto reboent praecordia risu,
Risus enim Diui atque homini est aeterna voluptas,
Nam siquid fidei magno praebemus Homero
Asbesos d'apnoto gelos manareoi theosin.
Quin etiam fuerat sancitum lege Lycurgi,

Ut Lacedaemonii post bella exhausta litarent
Laetitia, atque bono facerent solennia risu,
Illius, et lapide pario substruxerat aras,
Hic ubi post Mavortis opus gens aspera bello
Ponebat vigiles curas, suetosque labores.
Quom faciem attritam galea quom pulvere foedos
Porrigeret vultus, et frontem nube levaret:
Ipsa comes risus aderat sine casside Cypris,
Et largos hilari fundebat pectore risus.
Vos quoque Romulidae quondam, vos inclyta rerum.
Imperio soboles genitabilis aura favoni,
Quom primum duro concretas frigore terras
Laxabat, vernis intexens floribus arva
Ardua magnarum soluistis pondera rerum
Risibus, et grandes mirata est Roma cahinos.
Scilicet haec populos, haec magnum continet orbe.
Temperies, gravitas, simul et lascivia iunctae,

{Pigna 261}

Et risus curis, et nexa modestia luxu.
Haec quoque me procul a patria aspectuque meorum
Per maria, et terras tot tempestatibus actum
Soletur, dirique levet dispendia fati.
Donet et optatos post longa incommoda risus.

ECHO MONOSILLABA.

QUA voce innumus sit ut omnibus insita pax? Pax.
Quid facit ut tripedem superet quadrupes? Pes.
Turpe quod immundus sapiat plusquam sapimus. Mus.
Arboribus felix nimio sed sole miser. Ser.
Quae res est in qua consistit maxima vis? Vis.
Quod studium doctus profitetur Saufrius? Ius.
Quid facit ut sit idem stygius canis atque trifaux? Faux.
An quatiunt caelum tonitru ut credunt trepidi, Di.
Una est qua tegitur plebeius, atque venox, Nox.
Quis magnis magno praefertur numine Dis? Dis.
Dic Dea quae nam invisita bonis quae optata malis? lis.
Fas ne putas, an forte putas praestare nefas? Fas.
Quid demi reliquuum est liquat argentum quom opifex? Fex.
At Phyllis idem remeavit iter rhodopeia ter, ter.

Quot populum in partes latii excrevere patres, Tres.
Praescribit fines tueatur quos aquilex, Lex.
Fagina glans homini fuit ante an vesca iuglans, Glans.
Alta poli, sicut ponti secat imo phagrus. grus.
In scena nunquid vox an mage sibilus est. est.
Quidnam hominum primum facit unanimes animos? mos.
Sit popul, et pecori comunia nomina grex, Rex.
Esto mihi bello rediit quicumque redux. dux.
Quid fit sextantes senos quom multiplicas. As.

{Pigna 262}

Temporibus nostris quid nobilitat proceres? Res,
Clamat amore gravi Corydon iam perditus heu, Heu.
Quam bene alit luna genitus flores teneros, Ros.
Noxia versatur qua structa est rustica seps. Seps.
Si modo des supplex abolet crimen penitus, Tus.
Vas capitis rerum et fidei subit interpres, Pres.
Rus petitur medico, petit agrestis creperus, Rus.
Ceu glacies color est onychinus qualis onix: Nix,
Dic quod alit furtimque facit robustius os? os.
Quid facit infensos Veneri Veneris Cupidos? Dos.
Sphinx Syrinx distant ceu distant omnia lynx, Lynx.

AD IANUM.

IANE pater nobis agedum feliciter adsis
Candidus, et fulvo veniens gradiaris amictu,
Atque exporrectae decedant nubila fronti.
Purpureus splendescat apex, et dextera laurum
Porrigat: Det glauca crines cingantur oliva.
En tibi tura damus, puramque adolemus acerram,
Atque bono bona verba die de more sacerdos
Ingeminat, cui turba favet linguisque animisque.
Tu pater arride, et laetus laeta omina faxis
Nanque potes, pater omnipotens tibi limen olympi
Credidit idem unus coelestis ianitor aulae,
Nec sine te quisquam capiat sua sacra Deorum,
Asurgunt venienti etiam subsellia Divum:
Certatimque omnes mensa dignantur honora,
Tu vero facile nusquam cervice reflexa,
Et tua terga vides, et pectora conspicias idem:

At nunc quamprimum depelle incommoda morbi,

{Pigna 263}

Nec quicquam a sacris animum divertere possit:
Sed tibi, sed musis totus incumbere possim,
Nec mens concipiat quicquam nisi laetum, et amoenum
Quodque abigat curas, et gaudia pectore condat.

DE AUSPICATO FULMINE.

AGNOSCO tonitrus, ac laevi fulminis alas,
Et nitidos ignes, et clarae incendia lucis.
Haec Capitolini Iovis arma, hoc igne coruscat
Ipse pater solet hunc tenues vibrare per auras
Quom maiora parat magnis fastigia rebus,
Nec meliore potest humana negocia coelum
Evehere augurio, quod si me magnus Apollo
Vera monet, si parta tuo iam gloria nutu,
Certa refert ego mox triplici tua tempora princeps
Suspiciam redimita auro, mox oscula figam,
Suppliciter sanctis pedibus, ni fronte serena,
Syderei facilis postes reserabis olympi.
O mihi laeta dies, o longo optatior aevo:
Quando ego te supra generis fastigia nostri
Evectumque alte solio, fulvaque curuli
Principio graviore canam? nec pegasis unda
Proluerit, satis unus eris mihi carminis author,
Auspiciisque tuis non me rhodopeius Orpheus
Vincat, et aurata meditans fide carmen Arion.

NOVEM FRATRUM TUMULUS.

CIPPUS hic heu quantas animas, heu qualia sistit
Membra novenorum super incumbentia fratrum,
Almo, Hiber, Apher, Itys, Ahodo, Phryx, Aper,
Helius, Agmon

R 4

{Pigna 264}

Almo bonus ductare acies, Hiber eminus hastis,
Sed conferre manus Apher, dimittere telum
Doctus Itys, Ahodo consilium explorare dueldli,
Phryx cognoscere aues, Ap in medicamina solers,
Helius ire pedes, Agmon succendere cantu
Praelia, qui felix pater unus, Aritia mater
Diuersae genuere dies, lux abftulit una.
Almo tractus equis, sed Hiber succurrere fratri
Dum cupit aeripedis stratus cadit impete monstri,
Excussus curru iacet Apher, Itysque sagitta
Saucius exanimatque phalarica saeua Ahodonem,
Traiicit hasta Phrygem, balearis verberare fundae
Ictus Aper, cecidit nullius vulneris ergo
Helius, ipse nouem manibus confecerat hostes
Qui super incubuit sub aquis furit obrutus Agm
Tam meritos manes hospes sertisque, rosisque
Ture, mero et cafia large cumulare memento.

AD LEONEM X. PONT. MAX.

NON ego crediderim vitalis praemia vitae
Excipere has auras, quas nobis pervius aer
Inspirat: non summa poli convexa tueri:
Non haurire oculis gratos Hyperionis ignes,
Sed si vera ferunt qui rerum arcana, Deosque
Nosse putant, et se supra mortalia tollunt,
Nostrum summa boni praesenti ex numine pendet,
Hinc caelestis amor nobis: hinc certa voluptas:
Hinc animos vigor ille perennis caelitus afflat:
Quis me felicem fortunatumque negarit?
Cui tam praesentem fas est cognoscere Divum?

{Pigna 265}

Cui pia tura damus, meritosque adolemus honores.
Huc ades ò felixque meis ad labere votis.
Magne Leo, nam tu caelo demissus ab alto
Ut pacem extinctam revoces: ut foedera iungat
Desperata diu, tu secli conditor aurei.
Per te religio terrasque Astrea revisit.
Iamque olim extorris virtus sua signa recepit:
Cessit amor ferri, cessit vesana cupido

Auspiciisque tuis duri cessere Tyranni.
Quomque homines curare Deos humana negarent
Affulsit postquam tua lux Leo maxime Terris
Absolvit superos: expuncta infamia fati est.
Iamque homines curare Deos humana fatentur,
Per te digna bonis debentur praemia: per te
Insontes, quae sint probitatis munera norunt:
Artibus ingenuis rediit sua gloria: Vates
Phoebei vates surgunt maiore cothurno.
Ordo aetasque omnis vel te tuaque inclyta facta
Vel merita enumerat magnum vulgata per orbem,
Quin etiam pueri loetum poeana [sic: letum paeana] canentes
Vagitus tibi se primos debere fatentur:
Quod nos felices nullo discrimine reddis.
At vos caelestes, si vos pia carmina tangunt
Munera vestra diu magnum servate Leonem
Nil etenim terris maius meliusve precemur:
Quandoquidem hoc uno complectimur omnia voto,
Tempus erit quo te dicam maioribus orsis
Sancte pater, quom iam rediens oriente subacto
Victor idumea praecinctus tempora palma

{Pigna 266}

Tussagetas, Arabas, et adempto lazygas arcu
Celsus ages curru, tam magna, et longa tuorum
Probra, palestini que ultus sacraria regis.
Tunc ego iam plectro melior, iam grandior aevo
Occurram, et victorem ampla venerabor acerras
Et tua votiva verram vestigia barba.

[IMAGO D. HIERONIMI IN NUCIS CORTICE EXPRESSA.](#)

ECQUIS in angusto spirantem margine fixit
Te pater incurvumque genu, impexumque capillos
Et multa illuvie squalentem, incanaque menta
Pallidaque ora fame et multo membra horrida tabo
Promentem e sacco, et maculosa nebride cinctum,
Et duro toties plangentem pectora saxo?
Pectora tot foecunda bonis, quae flumine largo
Fuderunt nobis arcana volumina Mosis,
Divinas et opes, priscorum oracula vatum

Unde salus, unde et vitae melioris origo
Panditur, in cunctas praescripto ex tempore gentes
Quom vero nullus tanti pomeria limes
Ingenii, nullus vim linguae includere possit:
Nunc tamen et nucis in tenui stas cortice totus,
Et nucis area magna vacat quando altera tantum
Pars bifidae molis fuit acri obnoxia ferro.
Altera adhuc riget, et sociae manet indiga laudis,
At tu docte senex totus, non solus in illa es
Nam tecum adsurgit saxis impervia rupes
Horrida, et attollens ad caelum immane cacumen,
En etiam nemus umbriferam gravis aura fatigat?

{Pigna 267}

Atque huc, atque illuc steriles provoluit arenas,
Cumque ipsis angues sinuosos miscet arenis.
Parte alia pendet sacrati ex more trophaei
Ostro insignis apex, duplici quem tenia nodo
Alligat atque abiuratos tectatur honores.
Hinc viden ut totam longe procumbat in alvum,
Et defendat herile latus, vastosque recessus
Occupet, ille Leo, timor ille libistidis orae
Nunc iacet, atque intra thesauros colligit ungues:
Illos olim ungues manantes caede frequenti,
Aspicias ut posita nunc se cervice reclinat,
Exertaque senis lambat vestigia lingua?
At te sancte patern, nec saxa, nec horrida rupes
Nec fera, nec nemoris fragor avocat omnis olympum,
Mens inhiat totum pectus suspirat Iesum.
Illum animo illum oculis, illum omni concipis ore,
Illum unum aspectas pendentem e robore celso:
Suffixasque manus, perfossaque pectora, et heu heu.
Omne caput lacerum crudeliter ostentantem.
Atque haec perpressum nostras ut sanguine noxas
Eluat, et miseros geniis coelestibus addat.
Ergo tantarum te nunc miracula rerum
Nunc pietas, nunc summa movet clementia patris,
Muneraque, et promissi animo obversantur honores.
Scilicet et aethereas praeclarum est scandere sedes
Et tandem numerum magnorum augere Deorum.
Sic bene habet, tua cana fides tuaque inclyta virtus

Me iuvat, et sanctis mens santa exercita factis.
Hoc piget, ipse insons atque omnis criminis expers

{Pigna 268}

Hei mihi te nimium exemplis crudelibus urges:
Tunc adeo pius erga omnes, in te impius unum?
Quid male mulctatum tergo, quid livida cervix
Commeruere? quid in superos committere tantum
Hae potuere genae? flagris fletuque rigentes,
Quid latera haec Cilicum crudeliter obsita setis
Et spinis implexa? Quid enthea pectora tantum
Admisere nefas? Quid mens caelestibus hausta
Ignibus? atque olim caeli pars magna futura?
Nunc quoque nil spirans nisi caelum in carcere tetro.
Ausa quid est? tantis quae digna piacula poenis?
Quam lacrymis, et sollicitis singultibus usque
Nocte die crucias, en vix cutis arida membris
Nititur, attritaque haerent compagine costae,
Nec iam ille es, gelidum qui quondam natus ad Istrum
Arva palestino petiisti torrida cancro.
Illius tenuis nunc vix agnoscitur umbra.
Cur tantum licuit de te tibi? non ferus hostis
Haec ausit non monstra istis errantia sylvis,
Tun monstris, saevoque in te crudelior hoste
Parce pater, tibi parce pater, nos verberanos haec
Flagra decent quos millemodis rapit impetus ames
Dum caelum toties superosque laccessimus ultro.
Hinc vocat ambitio, trahit hinc vesana libido.
Hinc mouet ira suos stimulos, timor inde coercet
Hinc premit illa animo semper rediviva voluptas,
Nos ergo exultantem, atque in diversa trahentem
Castigemus equum, ut spatiis inclusus iniquis
Et mores ferat, et leges patiat heriles

{Pigna 269}

Sed quoniam sine praesidio, sine numine Divum
Nitimur in cassum, et vis humana fathiscit,
Heus age, et infandos animo miserate labores
Huc ades pater, et propius res aspice nostras:
Atque tuae nobis plage, tua verbera prosint.

Haec ego quom Bernarde tui admirabile munus
Aspicerem, mecum meditabar, et omnia circum
Lustrabam exili Calyci nucis addita, quavis
Nec labor exilis tenuis nec gloria, quondam
Sic Callicratidae graii et Myrmecidis artem
Mirati, et magnum vitrea sub imagine mundum.

{Pigna 270}

LUDOVICI AREOSTI
CARMINUM. LIBER PRIMUS.

AD ALPHONSUM FERR. DUCEM III.